

Sazovické noviny

Informace nejen pro sazovické občany

Ročník XXI.

Prosinec 2024

Číslo 4 (78)

Slovo starostky obce

Draží občané,
rok se pomalu chýlí ke svému konci a na obzoru už vidíme jedny z nejkrásnějších svátků v roce – Vánoce a také blížící se konec roku 2024. Je to čas zastavení, bilancování a především sdílení radosti a pohody s našimi nejbližšími.

Začátek roku 2024 jsme odstartovali společným přípitkem před obecním úřadem. Následné společenské akce se vydařily, investiční plány běžely jako hodinky, a když přišlo jaro, s nadšením jsme se pustili do přípravy zahrádek a na zahájení koupací sezóny. Na koupališti proběhlo mnoho úprav, dětem ze školy jsme začali stavět přístavbu šaten u haly a nové hřiště jsme slavnostně otestovali sportovním odpolednem plným soutěží a her. Byla to doba plná energie a těšení se na léto.

Pak nás ale zaskočil prudký zlom. Přívalové deště na přelomu června a července přinesly záplavy, které postihly nejen náš sportovní areál, ale především domovy a sklepy několika našich občanů. I přes tuto ránu osudu jsme se semkli a společně zvládli vyčistit koupaliště i pomoci postiženým sousedům. Po týdnu jsme mohli znovu otevřít a pokračovat v „koupací sezoně“. Léto jsme si nakonec užili. Slunce nás obdarovalo mnoha koupacími dny, děti si užily prázdniny a zahrádky

(ty nezaplavené při povodni) vydaly bohatou úrodu.

Když už jsme se začali těšit na barevný podzim, zasáhla nás další rána – druhá povodeň, mnohem ničivější. Silou své devastace zasáhla přes 70 domů v naší obci, hala i areál koupaliště byly znovu poničeny. Vidět tu zkázu a vlastní bezmocnost bylo pro nás všechny velmi těžké.

Opět jsme si navzájem všichni velmi pomohli a ukázali, že v těžkých chvílích držíme při sobě a jsme si oporou.

Uvědomuji si, jak na některé z vás tato nepřízeň osudu doléhá. Bylo pro mě velmi těžké vidět zničené domovy, do kterých jste vložili tolik úsilí a lásky, stejně jako sledovat, jak naše společná práce a investice do sportovního areálu zmizely pod vodou. Věřím ovšem, že jsme schopni společně si pomáhat a že zvládneme jít dál.

I přes všechny těžkosti je důležité neztrácet naději. I když se někdy cítíme vyčerpání, v tomto čase bychom se měli zaměřit na to, co nám dělá radost. Procházka do přírody, maličkosti, které rozzáří den, a především blízcí lidé – to jsou poklady, které nám pomáhají pokračovat v našem úsilí a snažení.

Vánoce jsou příležitostí na chvíli se zastavit, užít si kouzlo okamžiku, vůni jehličí a cukroví, světlo svíček a blízkost těch, na kterých nám záleží.

František Kožík: Zvu vás do země Vánoc

Nám všem se už o ní zdá.

Slyšíte? Hrají tam Suka,
až srdce usedá.

Spatříte andělská křídla
vznášet se po kraji
a šalmaje a zvonky
k vám sněhem přivlají.

V té ohvězdné noci
se nedá zabloudit.

Zvu vás do země Vánoce!

Dál – povede vás cit.

Přeji vám všem klidné a radostné Vánoce. Ať vás obklopí láska, pohoda a šťastné chvíle, které zahřejí u srdce. Do nového roku vám přeji hodně zdraví, spoustu energie a důvodů k úsměvu. Děkuje za to, co máme, a věrme, že příští rok nám přinese mnoho krásných okamžiků.

Vaše starostka Michaela Vajdíková

Investiční zhodnocení roku 2024

Letošní rok byl pro rozvoj naší obce úspěšný. Proběhla **rekonstrukce zázemí koupaliště**, kde došlo k opravě sociálního zařízení, nákupu nových pokladen a serveru. Největší investicí tohoto roku byla **přístavba sociálního zařízení** k hale, včetně nového **scho-diště** vedoucího přímo z chodníku. V rámci přístavby vznikly dvě nové šatny včetně sprchy a toalety a také technická místnost, která bude sloužit k ukládání cvičebního nářadí pro žáky naší školy. Zde nám bohužel nepřá-

lo a povodeň zničila jak zázemí koupaliště, tak i interiér haly spolu s přístavbou. Nyní se pracuje na obnově haly – tělocvičny pro děti. Opět přístupná bude začátkem nového roku. Pro zajištění vyšší bezpečnosti jsme na začátku a na konci obce nainstalovali **měřiče rychlosti** a na cestě směrem k Buňovu byl vybudován **zpomalovací práh**. Dále jsme opravili **tři propustky v obci**, konkrétně pod kostelem a v ulici naproti kostela směrem k ulici nad školou. Pořídili jsme také **elektro-**

nickou úřední desku, kde jsou k dispozici důležité informace o naší obci. Pro rozšíření veřejného osvětlení jsme v ulici na Padělkách od poldru směrem ke Kulendovým nainstalovali **sedm nových lamp**. Dále jsme realizovali **pokládku elektrického vedení do země** od obecního úřadu směrem k ulici u potoka, čímž byly odstraněny staré betonové sloupky a veřejné osvětlení bylo osazeno na nové moderní sloupky. Pokračovali jsme v práci na projektech, které jsou naplánovány k realiza-

ci v nadcházejících letech, a je třeba být na ně připraveni. V současné době se připravuje studie na **úpravy základní školy a přístavbu mateřské školy**. Další projektová dokumentace se zpracovává na **výstavbu nového mostu u firmy MRB**.

Dokončena již byla projektová dokumentace a získané stavební povolení na **rekonstrukci místní komunikace za potokem** (od sběrného dvora až po cyklostezku).

Další projektový dokument se zpracovává na výstavbu nového mostu u firmy MRB, včetně stavebního povolení, a také projektová dokumentace na **rekonstrukci místní komunikace mezi tímto mostem přes potok Racková a hlavní silnicí**.

V průběhu tohoto roku došlo k několika změnám v projektu revitalizace veřejného prostupství, konkrétně výletišťe Zahrázovo. Důvodem bylo především přizpůsobení projektu podmínkám dotace, a zároveň aby odpovídalo

potřebám vás, občanů. Revitalizace výletišťe Zahrázovo začne v příštím roce a tento projekt bude bezesporu nejvýznamnějším v roce 2025. Nynější prioritou je **obnova škod způsobených povodněmi**. Oprava haly bude dokončena do konce roku 2024. Na jaře příštího roku se zaměříme na **opravy sportovních hřišť**. Tenisové hřišťe přeměníme na jeden plně funkční kurt, zatímco zelené hřišťe vyčistíme pod umělým povrchem. Na některých místech došlo k sesunutí podloží a nánosy z povodní mohou ucpat drenáže, proto koberec odstraníme, vyčistíme nánosy a povrch opět položíme. **Dětské hřišťe u koupališťe** ztratilo svou tartanovou dopadovou plochu, kterou nahradíme novou. Dále je nutné vyměnit dveře v zázemí a šatnách koupališťe. Na veškeré zmíněné opravy využijeme dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj na obnovu obecního a krajského majetku po živelních pohromách v roce 2024, která byla přislíbena ve výši 70 %.

Další projekt, na který chceme využít z této dotaci, zahrnuje **výstavbu nové lávky u koupališťe**, kterou povodeň zcela zničila. Projekt je již ve fázi přípravy.

Na střechu obecního úřadu bude instalována **fotovoltaická elektrárna**. Dotaci ze státního fondu životního prostředí ČR máme již schválenou, stejně jako vybranou realizační firmu, a realizace proběhne na jaře. Kromě toho jsme zahájili i projekt **fotovoltaické elektrárny pro školu**.

V plánu je rovněž **rekonstrukce kuchyňky v zázemí obecního úřadu**, která již nevyhovuje současným standardům. Projekt je připraven a žádost o dotaci byla podána prostřednictvím Státního zemědělského intervenčního fondu.

Věřím, že všechny tyto projekty zrealizujeme včas a podle plánu, a že se nám podaří vše úspěšně dokončit.

Ing. Michaela Vajdíková, starostka

Jaro, léto, podzim, zima, v sazovické školice je vždycky prima

Máme tady prosinec! Uteklo to, ani nevíme, ale krásně se spolu ve školce bavíme. Už víme, jaké máme paní učitelky, a taky známe své kamarády. Víme, kde co ve třídě najdeme a kam si na jídlo zajdeme.

A co jsme všechno od září společně zažili? Bylo toho spousta a my se o to s vámi rádi podělíme, abyste věděli, že se ve školce opravdu nenuďme. Hned na začátku října jsme uspořádali víkendovou akci – **Pohádkovou stezku**, kde mohly děti potkat spousta pohádkových postav. Také k nám do školky přijelo „**Divadlo Leonka**“ se svým představením „**O loupežníkovi a slunečnici**“. V rámci našich vycházek jsme měli možnost pozorovat nejen změny v přírodě, ale taky práci na poli. Strýc z firmy DOBRA Sazovice nám dovolil **nahlédnout do traktoru**, ale také nám pověděl, co se aktuálně na poli děje a že i na zimu se seje. Společně se školou jsme se podíleli na uspořádání již tradičních **podzimních dílniček**, které se z důvodu počasí přeci jen přesunuly pod střechu a uskutečnily se

v prostorách naší školní jídelny. Letos si děti společně s rodiči vyráběly **hmyzí domečky** a musíme říci, že se vydařily skvěle. Během října také v MŠ proběhl ve spolupráci se Speciálně pedagogickým centrem **sluchový screening**, díky kterému můžeme včas podchytit případné sluchové obtíže u dětí. Ruku v ruce se sluchem jde i **logopedická depistáž**, kterou zaštiťují logopedické preventivní týmy, jež máme v obou třídách naší školky. Ale pojďme se přesunout dál, a to na přelom měsíce října a listopadu, které jsou každoročně ve znamení oslav svátků. A to nejen těch tradičních českých, ale také zahraničních. První tedy na řadu přišlo **dlabání dýní** a následný **strašidelný karneval** v rámci tématu Halloween. Kolem budovy školy také vznikla úkolová stezka, která obohatila vycházky nejen dětem ze školy a školky, ale také široké veřejnosti. Nikdy nezapomínáme ani na **svátek Dušiček**, kdy se dotýkáme i tématu smrti a vzpomínání, které k životu patří. Vždy nás u srdce pohladí, jak jsou děti vnímavé a jak

i o takovém tématu si dokážeme dlouze povídat a společně vzpomínat. V rámci pobytu venku naše kroky vedou také na hřbitov do Mysločovic, kde společně s dětmi zapalujeme či pokládáme svíčky a výzdoby, které jsme v průběhu výtvarných a tvořivých činností vyrobili. A nesmíme zapomenout také na akci **Celé Česko čte dětem**, což je krásný projekt, v jehož rámci nám do školky přichází číst pohádky spousta zajímavých lidí. Pokud i vy máte zájem, čas a chuť, budeme rádi, když se nám ozvete a připojíte se ke spoustě našich skvělých čtenářů. Zároveň budete i vy moci nahlédnout pod pokličku naší školky. Rádi vás uvidíme. No a co by to bylo za podzim, kdybychom se nevydali **pouštět draky**? Společně s paní Helenkou, vychovatelkou z naší školní družiny, jsme se rozhodli uspořádat pouštění draků, které se uskutečnilo na poli „U Antonička“, směrem k Machové. A i když nám povětrnostní podmínky příliš nepřály, alespoň jsme se dobrým čajem od paní kuchařky zahřáli. A někteří dráčci nám

Sluníčka

Pečeme svatomartinské rohlíčky

přeci jen letěli! Po drakiádě se již ochladilo. Aby taky ne, když přijel Martin na svém bílém koni. Jsme přesvědčeni, že jsme při pobytu na školní zahradě první vločky viděli a teplé oblečení pro jistotu do skřínek napěchovali. **Na Martina** si zahráli a husu tedy ne, ale tradiční **svatomartinské rohlíčky** si upekli a ochutnali. Zapojili jsme se také do **Bubnovačky**, což je preventivní happening, který

upozorňuje na násilí v rodině. Podzimní čas nám krásně zakončila **beseda s myslivci**, kteří nám povyprávěli o tom, jak se zvířátka ve volné přírodě chystají na zimu. No a my už se taky těšíme na zimu! Proč? No to je přeci jasné! Blíží se nám po roce, kouzelné Vánoce. Tak je s námi přijďte 29. listopadu společně přivolat. Budeme se na vás těšit při **rozsvěcování vánočního stromu** u obecního úřa-

du. Pak už si vezmeme adventní kalendáře do ruky a budeme odpočítávat dny do Štědrého dne.

Přejeme vám krásné prožití vánočních svátků a úspěšný vstup do nového roku. Roku 2025, který nám jistě přinese spoustu nových dobrodružství.

Kolektiv MŠ Sazovice

Podzim u Sluníček

Dramatizace legendy O sv. Martinovi

Dýňování

U nás ve škole je stále živo

Vážení a milí čtenáři Sazovických novin, je to teprve nedávno, kdy jsme zasílali články do předešlého čísla novin. Od té doby jsme ale nicméně ve škole zažili docela pěknou řádku netradičních aktivit, o které bychom se rádi s vámi podělili.

Tentokrát jsem požádala o spolupráci malé začínající reportéry z řad žáků 4.ročníku, kteří vše zažili na vlastní kůži a budou se snažit se svými dojmy podělit.

Začneme pěkně popořadě :

Stromové slavnosti (Klárka Večeřová)

Dne 17.10. jela celá škola na Stromové slavnosti do Zlína. Dvě hodiny jsme se ve škole učili a pak jsme odjeli autobusem do Zlína do zámeckého parku. Sešlo se tam velké množství škol. Viděli jsme tam různé dravce, sázeli jsme do květináče stromy, dřevěné sochy různých zvířat, také živé kůrovce. Mohli jsme si vyzkoušet střelení z luku a ložit na stromy. Nejvíce se mi líbily živé sovy a netopýři, které jsme si mohli pohladit. Pomocí jednoho přístroje jsme si mohli i poslechnout, jak netopýři mluví (jinak to neslyšíte). Bylo to super!

Výuka na dopravním hřišti (Petr Míka)

Dne 18.10. jsme jeli na dopravní hřiště v Malenovicích. Byl tam pan učitel, který nám vysvětlil pravidla. Prošli jsme si hřiště a vysvětlili jsme si, jak se chovat. Brali jsme si kola, koloběžky a motokáry a jezdili na nich po celém hřišti, abychom se naučili chovat na cestě bezpečně. Na hřišti se nám moc líbilo.

Pasování na slabikové čtenáře (Vojta Holováč)

25.10. se konalo v 1.ročníku pasování na slabikové čtenáře. Přišla královna Slabika I. Paní

učitelka dala prvňáčkům za úkol přečíst nacyčený text. Královna Slabika je pak mečem pasovala. Všem prvňáčkům se to podařilo.

Drakiáda (Václav Miklík)

Dne 5.listopadu byla drakiáda. Konala se na kopci u pole v Sazovicích. Přišly děti z MŠ i ZŠ s rodiči a přinesli si draka. Protože nefoukal vítr, létal jen jeden drak.

Beseda s myslivcem (Elisabeth Hynčicová)

Dne 18.11. byl v naší škole pan myslivce Tomáš Ordáň. Povídal nám o lese a o zvířátkách – např. o srnce, muflonovi, jelenovi, mufloní ovci, zajáci. Přivedl také svého loveckého psa. Nejvíce se mi líbilo, jak jsme si mohli hladit pejska a jak přinesl velký koberec, který byl z kožešiny.

Výchovný koncert v Kongresovém centru (Tomáš Vajdík)

21.11. jsme vyjeli na výchovný koncert do Zlína. V Kongresovém centru bylo hodně škol a dětí. Pánové ze skupiny Jumping drums přivezli hodně bubnů. Při promítání ukazovali nejstarší a největší bubny na světě. Líbilo se mi, že můžeme sedět na pohodlných sedačkách. Na pódium byl vyvolán hrát i náš kamarád Toník.

Na závěr jsme mohli u koncertu tancovat. Všichni bychom byli rádi, kdybychom tam mohli jet znovu.

Bubnovačka (Valerie Večeřová)

V úterý 19.11. se v celé České republice konala ve školách Bubnovačka. Začali jsme povídáním o tom, že některé děti nežijí v bezpečném domově a někteří dospěláci se k nim

nechovají hezky. Tyto děti potřebují pomoc. O půl desáte nám paní učitelka rozdala hudební nástroje a byl z ní dirigent. Všichni jsme začali hrát a paní asistentka vše natočila. Cílem bylo, abychom věděli, že tlouct se má třeba do bubnů a ne do dětí.

Výchovný koncert – bubny

Závěrem...

Děkuji dětem za snahu vám přiblížit dění ve škole v uplynulém čtvrtletí. Aktivit zažíváme spoustu a také se z plných sil snažíme zvládnout předepsané učivo, což přináší spoustu výzev, ale také radosti při jejich zdo-lání.

Blíží se i konec roku, doba adventní a poté i Vánoce. Doufám, že se s řadou z vás setkáme u vánočního stromečku nebo na vánočním jarmarku.

Za všechny zaměstnance i žáky školy vám přeji do dalšího roku plno sil, zdraví, tvořivosti a radosti ze setkání a vztahů s milými lidmi kolem vás.

Za kolektiv ZŠ Erika Nováková

Slabikovní čtenáři

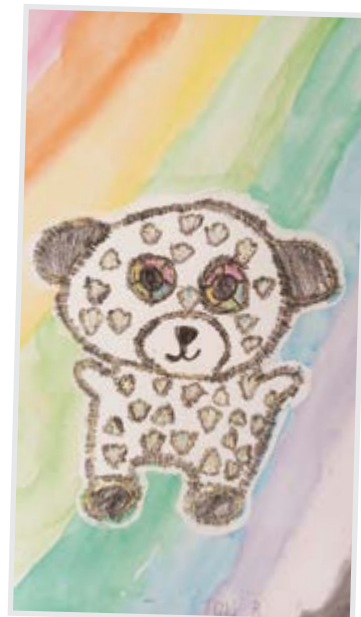
Beseda s myslivcem

Stromové slavnosti

Výtvarné práce našich žáčků

PODZIMNÍ DĚNÍ V OBCI

Sazovičtí senioři se opět setkali

Ani povodně život v naší obci nezastavily, pomalu se začal vracet do svých kolejí. 11. října se tak mohli jako každý rok setkat na společné besedě v sále OÚ všichni senioři ze Sazovic. Z celkového počtu se jich sešla asi polovina, tj. kolem osmdesáti lidí. Setkání zahájila starostka obce p. Michaela Vajdíková, která přivítala přítomné a vzpomněla občany zemřelé v uplynulém roce. Shromáždění je uctili minutou ticha. Pak následovaly gratulace jubilantům doplněné kytičkou a pro ty „kulaté“ byla připravena také obálka s finančním dárkem. O kulturní část setkání se letos postarali divadelní ochotníci z Machové. Nejdříve předvedli čtyři mládenci parodii na píseň Heleny Vondráčkové A ty se ptáš, co já? známou z televizního podání čtveřice Lábus, Hanušová, Srstka, Kaiser a vervou, s níž scénku zahráli, pobavili všechny v sále. Následoval další kus – komedie upravená na motivy z knihy Zdeňka Galušky Slovácko sa súdí. Léčení strýca Futra, o které se postarala tetka Peléščena v podání paní Svatavy Drdové, nemohlo dopadnout jinak než velkým průse... průšvihem. Diváci se srdečně bavili nejen komickými situacemi, ale také jadrnou mluvou a nářečím postav, mezi nimiž nechyběl ani známý staříček Pagáč.

Další část odpoledne vyplnilo jako vždy milé a pěkné vystoupení dětí z DFS Konopka doprovázené CM Luňák, která pak seniorům zpívala a hrála k tanci po celý zbytek večera. Pohoštění bylo opět vzorné. Slavnostní svíčkou doplnilo ovoce, slané pečivo a vličnovské koláčky, z nápojů pak káva,

čaj, pivo, víno, minerálky a podle chuti také štamprlka slivovičky. O obsluhu se jako vždy postarali členové obecního zastupitelstva, kterým za to patří upřímné poděkování.

Hraje a zpívá Luňák

Vystoupení Konopky

Pořád je důvod se usmívat

Bylo nás docela dost

A ty se ptáš, co já?

Tetka Peléščena léčí

Závěrečná děkovačka herců

28. říjen v naší obci

106. výročí vzniku Československé republiky oslavila letos naše obec tradičním lampiónovým průvodem už v pátek 25. října. Jeho účastníci, především mladé rodiny s dětmi a školáci, se shromáždili u školy. Zde si prostřednictvím obecního rozhlasu vyslechli českou státní hymnu, při níž sledovali položení kytice s trikolórou k pomníku T.G. Masaryka, jehož se ujali členové místního SDH. Následoval krátký projev starostky obce, ing. Michaely Vajdíkové, a pak průvod vykročil na svou obvyklou trasu: Přes Padělký

k firmě MRB Sazovice, odtud zpět přes lávku do dědiny za potok, po mostě na Bědachově ke kostelu a dále podle hlavní silnice k obecnímu úřadu. Slavnost uzavřel ohňostroj odpálený na vyletišti a po něm malé pohoštění pro děti a nápoje pro dospělé. Na „lampionák“ se těší hlavně ti nejmladší občánkové Sazovic. Jít přes dědinu v nastalé tmě a v ruce držet blikající lampion, to je přece opravdový zážitek a dobrodružství, zvláště když je mamka nebo táta nadosah. A to dnes děti přicházejí o ten největší „zá-

žitek“ – když někomu lampion od svíčky „chytí“ a shoří. Dnes už totiž ve všech svítí žárovíčky na baterie... Výběr lampionů je dnes také mnohem pestřejší a nápaditější. Dříve to bývaly jenom pestrobarevné koule nebo válce, dnes můžete v průvodu potkat nejrůznější příšerky, duchy, měsíc, sluníčko, prostě na co si vzpomenete. Když se k tomu připojí i světélka ve vydlabaných dýních, například ta, která svítla na schodech u školy, získá podvečer neopakovatelnou podzimní atmosféru.

Dýňové lampiony před školou

U mamky jsem v bezpečí

Průvod vykročil

OD ADVENTU PO TŘI KRÁLE Vernisáž adventní výstavy

Nejvýznamnějším letošním počinem sazovického muzea se stala výstava s názvem Od adventu po Tři krále. Podařilo se ji uskutečnit ve spolupráci se Spolkem sv. Václava, který pro akci zapůjčil prostory suterénu zdejšího kostela. Cílem výstavy je přiblížit jejím návštěvníkům adventní a vánoční dobu spojenou s řadou svátků, obchůzek a zvyků, které k nim patří a z nichž dnes už mnohé ani neznáme. Počátek adventu až do Štědrého dne přibližuje výstava betlémů. Ukázkou samotných Vánoc a tradic s nimi spojených mohou návštěvníci vidět v prostorách protějšního muzea. Obě části výstavy jsou vždy otevřeny současně.

Slavnostní vernisáž výstavy proběhla 24. listopadu za početné účasti místních i návštěvníků z okolí. Při zahájení požehnal výstavě mysločovický kněz, otec Miroslav Obšivan a adventní i vánoční atmosféru svým krátkým vystoupením přiblížily děti z DFS Kopopka za hudebního doprovodu CM Luňák. Jednotlivé postavy adventu a Vánoc (Barborky, sv. Mikuláše, anděla i čerta, sv. Lucii a Tři krále) představují figuríny v životní velikosti, oblečené do dochovaných starých kostýmů, které patří bývalému Výboru pro udržování tradic v Sazovicích. Další, dnes už málo známé svátky (sv. Ondřej, sv. Štěpán, sv. Jan Evangelista, svátek Mláďátek nebo sv. Silvestr)

jsou přiblíženy alespoň v průvodních textech. Ty návštěvníka seznamují nejen se životem a skutky všech uvedených svatých, ale rovněž se všemi tradicemi a zvyky, které se ve spojení s jejich svátkem dodržovaly a dodržují. Krásným doplněním expozice jsou betlémy, které ze svého majetku zapůjčili převážně místní občané a kterých se sešlo několik desítek. Největší, dřevěné, vytvořil uznávaný sazovický řezbář Bernard Kučera. Mnoho původně papírových betlémů bylo povýšeno nalepením na překližku a vyřezáním lupenkovou pilkou. Autory některých z nich jsou známí malíři – M. Aleš, J. Lada, M. Fischerová Kvěchová, K. Trnková, V. Kubašta, jiné nesou jména jako

Příbramské jesličky, Podhorský betlém apod. Jsou tu betlémy papírové, sádrové, porcelánové i plastové, voskové, látkové, a dokonce jeden kovový, který vznikl teprve v tomto roce. Vedle Kučerových prací je to další autorský betlém. Vytvořil ho kovář p. Josef Mikoška z Hostišové a má u nás svou premiéru. Krásné ve své jednoduchosti jsou pak autorské řezby Svaté rodiny od p. Františka Hlavici z naší obce. Je skutečně na co se podívat a co obdivovat. Psané informace umístěné na dřevěných stojanech doplnil také text o historii jesliček a bet-

lémů a seznamuje návštěvníky se životem a dílem lidového řezbáře Bernarda Kučery, od jehož úmrtí uplynulo letos 25 let. Že jeho unikátní práce jsou stále živé a ceněné, dokazuje současná výstava betlémů valašských řezbářů a betlemářů na Slezskomoravském hradě v Ostřavě, kde je jeden z jeho betlémů také vystaven. Druhá část sazovické adventní výstavy je umístěna v muzeu naproti kostelu. V době veřené kuchyni a světnici se návštěvníci mohou seznámit s vánočním stolováním, tradičními pokrmy, které se jidaly v Sazovicích,

a s celou řadou štědrovečerních pověr a zvyků, které si mohou také vyzkoušet. Ve světnici nechybí ani starosvětsky ozdobený stromček, betlém z kukuřičného šustí a zajímavá je i minivýstava historických vánočních ozdob. Sazovické muzeum se občanům pokusilo co nejvíce přiblížit atmosféru starých adventních a vánočních časů, které se svým pokojem, skromností a duchovností tolik liší od dnešní povrchní honby za dárky a požitky. Podle prvních ohlasů od návštěvníků se to muzeu skutečně podařilo.

Vernisáž výstavy

Požehnání od otce Miroslava

Galerie adventních postav

Vánoční stolování

Štědrý večer u stromčku

Staré vánoční ozdoby

Jako všechny předchozí roky i letos se v sazovickém muzeu uskutečnilo několik akcí určených pro děti i dospělé. Jedním z cílů muzea je přiblížit návštěvníkům, zejména dětem, tradice svátků i všedního života našich předků v podobě, v jaké se dochovaly do dnešních dnů. Zaměřuje se především na zvyky a obyčejy Velikonoc a Vánoc a snaží se tyto tradice oživit a uchovávat. Tyto pořady jsou primárně určeny pro děti sazovické základní a mateřské školy a sazovickou veřejnost, ale v poslední době projevují zájem o návštěvu muzea a připravený program také školy a školky v okolí (Mysločovice, Tečovice, Malenovice). Muzeum se snaží získávat i dosud nezaznamenaná fakta, dokumenty, fotografie a vzpomínky na život v dřívějších dobách. Tak se například ve spolupráci s místními školáky podařilo zpracovat několikaletý projekt o starých řemeslech a živnostech v obci, který v tištěné podobě vycházel v Sazovických novinách (v tomto čísle najdete jeho poslední část) a do něhož se podařilo zaznamenat vyprávění a vzpomínky řady místních pamětníků, které by jinak zanikly. I v letošním roce pokračovala

spolupráce s Muzeem F. Skopalíka v Záhlinicích, které nám mj. zapůjčilo výstavní prvky pro současnou adventní výstavu v naší obci. Spolupracujeme rovněž s Klubem přátel historie města Otrokovice. I zde si navzájem pomáháme radou nebo zápůjčkami věcí pro výstavy. Největší letošní akcí našeho muzea je výstava Od adventu po Tři krále, která mapuje průběh tohoto období s jeho tradicemi a zvyky, svátky světců či občůzkami adventních postav. Zároveň se jako součást výstavy podařilo od našich občanů shromáždit i desítky betlémů různých velikostí, stáří i materiálu. Řada z nich pochází od známých autorů – malířů a ilustrátorů (M. Aleš, J. Lada, M. Fischerová Kvěčková, V. Kubašta, K. Trnková, L. Ernestová aj.). Výstava mohla být zrealizována zejména díky vstřícnosti a ochotě vedení Spolku sv. Václava, který pro tuto akci poskytl suterénní prostory sazovického kostela. Za zapůjčení výstavního materiálu děkujeme Muzeu Fr. Skopalíka v Záhlinicích, ZŠ Mánesova v Otrokovicích a p. Karlu Bazikovi, bývalému vedoucímu spolku VPUT v naší obci. A velké poděkování za ochotné zapůjčení jednotlivých exponátů patří mnoha

místním občanům - F. a P. Hlavicovým, V. Pálkovi, J. Potočné, K. Hlobilové, M. Pavelkové, M. Vojáčkové, J. Balajkové, V. Velískové, V. Nejezové, dále p. J. Hamrlové a rodině Pálkové z Mysločovic a p. J. Mikoškovi z Hostišové. V neposlední řadě náleží naše poděkování také všem příznivkyním, které zajistily pohostění na vernisáž výstavy. Jsou to p. M. Rapantová, I. Rapantová, M. Brázdilová, B. Miklíková a M. Nejezová, která se společně s p. M. Pavelkovou a sl. M. Potočnou postarala také o obsluhu při slavnosti. A ke krásnému zahájení výstavy přispěla svým hudebním vystoupením CM Luňák s primáškou B. Paštěkovou a děti DFS Konopka pod vedením p. I. Doleželové. Také jim upřímně děkujeme. Zájem návštěvníků o sazovické muzeum se nemění, mnozí přicházejí opakovaně. Několik let po sobě je např. navštěvují v rámci své podzimní vycházky členové výtvarného spolku Valašský názor, pravidelně přicházejí i další zájemci, kteří si v útulných prostorách muzea rádi připomenou doby svého dětství a mládí. A malí návštěvníci tu s údivem objevují svět, který už z domova nemohou znát.

Věra Nejezová, Věra Velísková

Muzeum v roce 2024

Obecní knihovna Sazovice

Milí čtenáři, čas se nedá zastavit a než se nadáme, budeme vítat další nový rok 2025. Nezadržitelně se blíží krásné vánoční svátky a nastává čas malého zastavení, čas pro nejbližší rodinu a čas na setkávání se všemi, které máme rádi.

Místem takového setkávání je i naše knihovna v Sazovicích. Nejen že se zde potkáte se svými spoluobčany, ale navíc máte k dispozici množství knih, které vám dokážou zpříjemnit dlouhé zimní večery. Knihy jsou během roku obnovovány a doplňovány novými. V měsíci září a listopadu 2024 nám Knihovna Fr. Bartoše ve Zlíně půjčila na 1 rok více než **200 knih**. V říjnu 2024 bylo do knihovny nakoupeno **80 nových titulů**. Jsou mezi nimi knihy jak pro ty úplně nejmenší, tak pro mládež i pro ty dříve narozené.

Stává se již pěknou tradicí, že se v rámci projektu **Bookstart - S knížkou do života** v knihovně sejdou maminky s našimi nejmenšími občánky. Tak tomu bylo i v listopadu, kdy opět byla knihovna plná maminek a dětí. Rostoucí děti se bavily listováním v knihách, hraním her a maminky měly chvíli čas i na kávičko a pobesedování.

Také v letošním roce si do knihovny chodili občané vyzvedávat **vánoční hvězdy**. Jejich prodej je součástí tradičního předvánočního projektu neziskové organizace Šance

Olomouc. Zakoupením vánoční hvězdy tak přispíváme nemocným dětem na dětské klinice FN Olomouc. Objednání a výdej vánočních hvězd **zajišťuje spolek Gučabab**. Děkujeme.

11. prosince 2024 proběhne čtrnáctý ročník akce **Česko zpívá koledy**. Naše knihovna se už od roku 2018 k této akci připojuje. Knihovnu vždy naplní vůně perníčků, zpívání koled a dobrá nálada zúčastněných.

Všichni jste do knihovny srdečně zváni.

V prosinci bude knihovna otevřena vždy ve čtvrtek od 14.00 do 19.30 hod.

Naposledy ve čtvrtek 19.12.2024 a v novém roce začne pravidelné půjčování ve čtvrtek 2. ledna 2025.

Milí čtenáři, přeji vám všem krásné prožití vánočních svátků, v klidu, ve zdraví, radosti a rodinné pohodě. Do nového roku 2025 vám přeji hodně zdraví, štěstí, spokojenosti, úspěchů a plno radosti z každého dne.

Marie Ordánová

Setkání maminek a těch nejmenších

Spokojení návštěvníci

Ohlédnutí za končícím rokem 2024 – MO KDU-ČSL

V prvním čísle letošních novin jsem plánovala obnovit opět tradiční poutě na Svatý Hostýn a do Štípy.

To se taky podařilo. Na **Svatý Hostýn** jsme nejeli v původně zamýšleném termínu 4.června, kdy se konalo žehnění nové cesty a přilehlých parkovacích ploch, ale na poutě jsme se vypravili až **v neděli 21. července** odpoledne. Na této odpolední mši svaté máme už tradičně v přímlovkách zahrnutu prosbu za přítomné poutníky z obcí naší farnosti. Letos se zájezdu zúčastnili poutníci ze Sazovic, Hostišové a Mysločovic. Škoda, že nás nejezdí více. Chápu, že pro vícečlennou rodinu je výhodnější cesta autem. Ale v autobuse je zase atmosféra, kterou v autě nezažijete. Chvilí se pohovoří, něco málo pomodlí, pak zazpíváme píseň k Panně Marii a jsme na místě. Lidé, i cizí, už tuto mši svatou registrují, takže kostel bývá téměř plný, ale zatím jsme si všichni vždycky pohodlně sedli. Po mši někteří skočí pro vodu, na kávu nebo do prodejny s upomínkovými předměty a je téměř čas odjezdu. Takže za krátký čas všichni všechno stihneme, poděkujeme Panně Marii písní na rozloučenou a spokojení frčíme domů.

Neméně významnou poutí je i navštívení Panny Marie ve Štípě. Letos jsme **do Štípy jeli v sobotu 7. září**. To nás už bylo v autobuse trochu více. Zde je mše svatá v 17 hod. sloužena především za poutníky z farnosti Mysločovice a Loučky (tito každoročně při-

cházejí v procesí za zpěvu písní pěšky až do lodi kostela). Opět jsme na tomto poutním místě prožili krásné, příjemné a pozeňvané odpoledne. Taky stihneme po mši posedět u kávičky, koupit oplatky a jiné drobnosti a v pohodě odjždíme domů.

Pout' k Panně Marii do Štípy

Slavnostní výzdoba kostela ve Štípě

A nyní to nejdůležitější. Opravdu **ze srdce děkuji vám všem**, kteří ještě stále dáváte ve volbách hlas kandidátům zastupujícím KDU-ČSL. Je to **jediná strana** v této zemi, která stále ve svém programu prosazuje **křesťanské hodnoty**. Tzn. Kompletní rodina musí mít vždy prioritu (nebudou-li děti, nebude ani budoucnost a přerodí nás menšiny – národ zanikne). Musíme ctít lidský život od početí až do jeho odchodu (život jsme dostali jako dar a jsme povinni s ním taky s úctou zacházet). Vážít si přírody a žít s ní v souladu (Bůh nám dal tuto zemi k užívání a ne k plundrování). Pokud by lidstvo aspoň trochu dodržovalo mantinely Božího zákona, byl by téměř ráj na zemi.

Proto vám děkuji, že jste schopni si uvědomit, že nevolíme jednotlivce, kteří pro své nepo-

pulární kroky jsou některým lidem trnem v oku, ale volíme strany a hnutí, které zastupují. A hlavně si dávejme pozor na ty, kteří hodně slibují, ale potom málo nebo často nic nesplní. Díky těmto „logomanům“ to zašlo tak daleko, že teprve po třiceti letech se přistupuje k různým změnám, které měly být řešeny už v průběhu let předchozích. Jenže nikdo neměl odvahu rýpnout do vosího hnízda.

Píši jen dle svého selského rozumu. Politice nerozumím, ale ráda si poslechnu třeba opravdového historika a politologa, kterého si nesmírně vážím, pana doc. Jaroslava Šebka, velice vzdělaného, skromného a pokorného člověka. Z něho čerpám. Vždy je nad věcí a má o dané situaci přehled.

Toto pojednání zakončím krátkou modlitbou z Kancionálu. Je uvedena pod č. 036 –

Odpovědnost za svět: „**Pane, naše Země je jen malá hvězdička ve velkém vesmíru. Je na nás, abychom z ní udělali planetu, která nebude ničena válkami, trápena hladem a strachem, trhána v nesmyslném rozdělení podle ras, barvy pleti, světového názoru. Dej nám odvahu a prozíravost, abychom už dnes začali pracovat na tom, aby naše děti a děti jejich jednou mohly s hrdostí nést jméno člověk (modlitba OSN).**“

A proto, aby každý z nás mohl alespoň trochu přispět k plnění výše uvedené modlitby, přeji vám krásné svátky vánoční a do nového roku hodně, hodně zdraví, Kristova pokoje a jeho požehnání.

**Za MO KDU-ČSL
Marie Rapantová**

Ve Spolku sv. Václava je pořád plno událostí

Je tomu opravdu tak. Ty události bývají určovány kalendářem, ale mnohé jsou i mimořádné. K těm tradičním patří v říjnu **Malá pouť dětí**, která se koná k uctění památky fatimských dětí – sv. Františka a sv. Hyacinty, jejichž ostatky se může pochlubit i náš kostel. V neděli 13. října byla sloužena ranní mše svatá za naše děti a dospívající mládež, po níž její malí účastníci přijali kněžské požehnání od otce Miroslava. Poté na ně v suterénu kostela čekalo **malé překvapení** – nafukování a dovádění s balonky a především zdobení předem upečených perníčků. Bílková poleva už byla připravena, a tak stačilo jen perník nazdobit a hlavně ihned zkonzumovat. Dospělí si mezitím mohli posedět u kávy nebo čaje a na všechny přítomné čekalo malé pohostění – domácí pečivo, klobásy a pro děti párek v rohlíku. 18. října zavítala do našeho kostela neobvyklá návštěva. V restauraci Na Koupališti se konal **sraz motorkářů**, kteří projevíli zájem o komentovanou prohlídku

Jeden nazdobit, jeden do pusy...

Jdeme si pro požehnání

V zápalu zdobení

Radost z maličkosti

kostela. Mezi zhruba třiceti návštěvníky byl přítomen i kněz, který tomuto koníčku také propadl, a dokonce známý a populární pražský herec a moderátor Martin Písařík, vášnivý motorkář, který projel na motorce kus Afriky a natočil o tom zajímavý cestopisný seriál pro ČT. Všichni návštěvníci byli při výkladu nečekaně pozorní a sami pak měli řadu neobvyklých otázek, které svědčily o jejich skutečném zájmu. 26. října byl na 2. programu ČT odvysílán osmiminutový pořad **Rotunda uprostřed obce**, který jako jeden z dílů dokumentárního seriálu Příběhy staveb natočil v červenci režisér a zároveň kameraman Allan Šubert. Po třech dnech natáčení, které režisér dokumentu věnoval, nás trochu zklamaly nepřesnosti uvedené při vysílání v komentáři. To však už zpětně ovlivnit nemůžeme. V současnosti probíhá v suterénu kostela výstava nazvaná **Od adventu po Tři krále**, kterou uspořádalo sazovické muzeum, jemuž jsme poskytli výstavní prostory. Vernisáž se uskutečnila 24. listopadu a náš spolek se na ní podílel přípravou pohoštění a zajištěním obsluhy. Akce, při níž výstavu požehnal otec Miroslav Obsivan a na zahájení vystoupila CM Luňák a DFS Konopka, měla příznivý ohlas a těšíme se, že během prosince ji navštíví další zájemci. Otevřeno bude **každou**

středu od 16.00 do 17.30 hod. a o nedělích od 16.00 do 18.00 hod.

Na závěr připojujeme ještě několik informací: Na druhý svátek vánoční (26.12.) bude v 7.30 hod. v Sazovicích sloužena ranní mše svatá. Tradiční Silvestrovské zvonkohraní se usku-

teční 31.12. ve 14 hodin. Varhanní koncert Ludvíka Šuranského se v kostele sv. Václava koná 12.1.2025 v 16 hodin.

Všem našim spoluobčanům přejeme požehnané vánoční svátky a hodně zdraví, štěstí a úspěchů v novém roce 2025.

SPOLEK PŘI KOSTELE SV. VÁCLAVA V SAZOVICÍCH
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA VARHANNÍ KONCERT

Ludvíka Šuranského,

KTERÝ SE USKUTEČNÍ V NEDĚLI
12. ledna 2025 v 16 hodin
V KOSTELE SV. VÁCLAVA V SAZOVICÍCH

V POŘADU ZAZNÍ SKLADBY
STARÝCH MISTRŮ 18. A 19. STOLETÍ
(J.S. BACH, J.F.N. SEGER, F.X. BRIXI, J.L. DUSÍK,
J.KŘ. KUCHAR, J.N. LEMMENS)

Ludvík Šuranský
Studoval SPŠ strojíckou ve Zlíně. Hudebního vzdělání dosáhl na LŠU "Zemědělské" v Olomouci a dále Konzervatoři P. J. Vejvanovského v Kroměříži, v letech 1985 - 2008 působil jako varhaník Chrámu sv. Filipa a Jakuba ve Zlíně. Od roku 1997 vyučuje na ZUŠ F. X. Bichtera v Holešově.
V současné době působí jako varhaník v kostele všech svatých ve Hvozdně, koncertuje v Česku, Německu, Rakousku, Itálii

Rok se s rokem sešel

Rok se skutečně s rokem sešel takovou rychlostí, že zvláště my, starší, jen žasneme... A byl to letos rok hodně náročný pro mnohé z nás. Povodně postihly hned dvakrát vedoucí našeho klubu, p. Janu Potočnou a také p. Věru Nejezovou, která se stará o naše kulturní vyžití, takže letos se nepodařilo zrealizovat všechno, co bylo v plánu. Nedovolila to spousta práce a nedostatek času při odstraňování následků velké vody, proto většina schůzek proběhla v místech našeho obvyklého setkávání. V létě v suterénu kostela sv. Václava a v chladných měsících v jednacím místnosti obecního úřadu. Co se týká výjezdů mimo Sazovice, pro mnohé seniorky už jsou nedosažitelné kvůli jejich snížené pohyblivosti. Proto se k nám při takových dnech už ojedinelých akcích připojují seniorky „externistky“, které klub pravidelně nenavštěvují. Letos se takové výpravy za poznáním uskutečnily dvě – **prohlídka komentované výstavy zlínského malíře a divadelního scénografa Josefa Ruszeláka** v budově mrakodrapu a návštěva výstavy **ručních prací studentek prvorepublikových rodných škol**, kterou uspořádalo Muzeum Františka Skopalíka v Záhlinicích. Ta se mohla uskutečnit díky ochotě starosty SDH Sazovice, p. Martina Potočného, který

seniorky do Záhlinic dopravil hasičským autem a trpělivě čekal, než si výstavu, také komentovanou, prohlédnou. Během roku se uskutečnily také **dvě hudební besedy** spojené s poslechem. V rámci Roku české hudby připomněla první z nich osobnost a dílo **Bedřicha Smetany**, od jehož narození uplynulo 200 a od úmrtí 140 let. Poslech byl věnován symfonické básni Vltava a z klavírní tvorby zazněla Louisina polka. 120 let uplynulo letos i od smrti **Antonína Dvořáka**. Z jeho díla si seniorky vyslechly Largo z Novosvětské symfonie a temperamentní Slovanský tanec č.8 – Furiant. Letos ale náš klub také oslavil **dvě krásná kulatá výročí**. Paní Jaroslava Nečekalová se v květnu dožila 90 a paní Marie Ženatíková v říjnu 80 let. Ještě jednou jim ze srdce přejeme hodně zdraví, spokojenosti a chuti do života, abychom se s nimi mohly v našem klubu ještě dlouho setkávat. I když je členkám našeho klubu dohromady **víc jak tisíc let**, smysl pro humor neztrácejí a dovedou se svému věku i zasmát. Zkuste to s nimi.

Jak se pozná, že stárnete?

Všechno bolí – a co nebolí, nefunguje. Udýcháte se, když hrajete šachy nebo když vytkáváte telefonní číslo.

Zableskne se vám v očích, jedině když se sluneční paprsek odrazí od skla vašich brýlí. Cítíte se jako po flámu – a nikde jste nebyli. Vaše mysl spřádá plány, které tělo nemůže zrealizovat. Kohoutek s kapající vodou způsobuje nutkání kamsi se odebrat. Zhasínáte světlo kvůli šetření, a ne kvůli romantice. Zdá se, že byt zeje prázdnotou, ale lékárníčka je plná. Co vaši vnuci studují jako historii, vy jste se učili jako současnost. Potřebujete brýle, abyste našli své brýle. Na oslavu svých narozenin se těšíte hlavně proto, že se jich můžete zúčastnit. Vaše děti začínají vypadat ne jako dospělé, ale jako staré. Nezajímá vás, kam jde vaše manželka, jen když s ní nemusíte jít. Jste nadšeni událostmi, které jiní považují za nudné. Znáte na všechno odpověď – a nikdo se vás na nic neptá.

Všem našim spoluobčanům přejeme radostné vánoční svátky a v novém roce zdraví, štěstí, pohodu, optimismus a nehybnou smysl pro humor.

Členky Klubu seniorek

Činnost klubu PATRIOTI Sazovice 60+

V říjnu jsme pokračovali v naplňování našeho plánu činnosti. 18. 10. 2024 jsme uskutečnili **návštěvu Pivovaru Malenovice**. Většina z vás určitě ví, že tento pivovar byl založen v Sazovicích na přelomu let 2007–2008 jako malý pivovárek, který byl umístěn ve sklepních prostorách rodinného domu. Do Malenovic byl přestěhován začátkem roku 2012. Nyní se nachází v útrobách bývalého šternberského pivovaru pod hradem. Piva jsou vyráběna pod značkou ZLÍNSKÝ ŠVEC®. Výrobnou piva nás provázal zakladatel a sládek pivovaru, sazovický občan **Martin Velísek**. Byli jsme seznámeni s historií i současností firmy. V rámci prohlídky proběhla také degustace několika vzorků piv. Prohlídku jsme zakončili posezením v hospůdce pivovaru.

Další naší akcí, která se uskutečnila 5. 11. 2024 v obecním sále, byla **degustace vzorků piva**, která byla zároveň soutěží v rozpoznání pivovaru, který daný anonymní vzorek piva vyrábí. Soutěžící zapisovali výsledky do připravené kartičky. Po ukončení soutěže jsme soutěžící seznámili, který pivovar jednotlivé vzorky opravdu vyrábí. Tím si mohli porovnat skutečnost s jejich tipem. V soutěži bylo deset druhů piv od deseti pivovarů. Tato soutěž neměla vítěze, ale výsledky nás všechny pobavily.

Do konce roku 2024 uskutečníme ještě jednu akci. Ta se uskuteční 30. 11. 2024 v obecním sále, bude mít společenský charakter, **posezení s hudbou a koštěm několika druhů vzorků vína**. Akce je určena pro všechny členy klubu a jejich manželky anebo partnerky. Protože se blíží konec roku 2024, dovolte mi **malé zhodnocení činnosti klubu**. Klub byl založen 11. 12. 2023. Při jeho založení jsme si předsevzali, co bude náplní činnosti. Že to bude besedování, vzájemná výměna zkušeností, aktivní zájmová činnost, hry, soutěže, sportovní aktivity, ale i organizování anebo spoluorganizování některých akcí a také aktivní spolupráce s OÚ Sazovice. Po roce činnosti klubu musím konstatovat, že díky aktivním členům klubu se nám podařilo většinu našeho záměru splnit. A nebyli to jen aktivní členové, kteří se o to zasloužili. Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří náš klub podporují, zvláště obci Sazovice a sponzorům. Po zkušenostech, které jsme v prvním roce naší činnosti nasbírali, budeme v novém roce 2025 ještě lepší. Proto vy, kteří splňujete dané podmínky člena klubu, neváhejte a rozšiřte naše řady.

Přejeme všem Vánoce plné štědrosti, pohody, lásky, klidu, v novém roce 2025 hodně štěstí, zdraví, osobních a pracovních úspěchů.

**Za Klub PATRIOTI SAZOVICE 60+
zdraví Jaroslav Mrázek**

Návštěva pivovaru

Hospůdka pivovaru Malenovice

Degustace piv

Nový rok se blíží mílovými kroky

Pojďme se na chvíli zastavit a připomenout si události, které jste společně s námi mohli prožít v roce 2024.

Náš tvořivý rok jsme započaly **velikonočními dílnami**, kde si mohly sazovické ženy vytvořit netradiční dekoraci v podobě papírového vajíčka doplněného jarními přírodninami.

V červnu jsme si odskočily na naše krásné sportoviště, kde se ve spolupráci spolku Patriotů a Obce Sazovice konalo **sportovní od-**

poledne, kde se mohly vyřadit děti i jejich rodiče.

Letošní **podzimní tvoření** jsme pojaly také trochu netradičně. Sešly jsme se na „Zahrázovém“, a vyrobily ze sena a sušených květů dekoraci v podobě snopu, který ozdobil jednu domácnost.

Na konci listopadu jsme zprostředkovaly **charitativní prodej vánočních hvězd**. Zakoupením jednoho ze symbolů Vánoc jsme

všichni pomohli onkologicky nemocným dětem na oddělení Dětské kliniky Fakultní nemocnice v Olomouci. Hvězdy se prodaly v celkové hodnotě 20 220,- Kč. Všichni nás může těšit hřejivý pocit, že jsme přispěli na dobrou věc.

Velké díky patří děvčatům z prodejny potravin Sazovjanka za spolupráci při objednávce květin, protože „bez nich by to nešlo.“ A už tu máme prosinec a s ním přišly tradič-

ní adventní dílny. Tuto akci máme všechny moc rády, protože se nese ve sváteční náladě přicházející vánočních svátků. V sále obecního úřadu se první adventní neděli sešlo, jako každý rok, mnoho tvořítků a pod naším ve dením vyrobili krásné adventní věnce a dekoraci v podobě anděla na polínku.

Milí spoluobčané, touto cestou bychom vám chtěly popřát krásné prožití svátků vánočních v kruhu vašich blízkých a v no-

vém roce 2025 hlavně zdraví, klid a jen to dobré.

Gučabab

Prodej vánočních hvězd

adventní dílny

Výsledek našeho snažení

Cimbálovka Luňák prožila rušné období

Cimbálová muzika Luňák zažila velmi rušný třetí čtvrtě rok. Přivítali jsme mezi sebe malé luňáčí miminko a mimo naše klasická vystoupení, kdy jsme zahráli na svatbách či oslavách, jsme v říjnu společně s dětmi z Kopanky potěšili naše důchodce v Sazovicích a v listopadu zahráli a zazpívali na vernisáži výstavy Od adventu po Tři krále v sazovickém kostele. Kromě toho jsme se však zapojili také do velmi zajímavého a významného projektu.

Psal se rok 2023, kdy mě kontaktovala paní Zuzana Blahunková, že nemají naše vánoční CDčko v archivu Českého rozhlasu Olomouc a že by ho rádi měli, aby ho mohli případně pouštět ve vysílání folklorních pořadů. Co ale odstartoval jeden placatý balíček za 78 korun, nikdo netušil...

Zuzka se mi ozvala po necelém měsíci, že by nás ráda slyšela na živo. Vzhledem k tomu, že Zuzka je z „Olomóca“ a my z úplně druhé strany Hané, tak se nám to vlastně ani nepodařilo se potkat.

Rozhodli jsme se na konci října 2023 alespoň jí nahrát asi 10 písniček. Byli jsme zrovna všichni nemocní a ne v úplně super kondici na zpívání, ale i tak jsme jí nahrávky poslali.

Nikdo, ale opravdu nikdo nevěděl, že to bude mít pokračování. Po několika měsících mi přišel email: „Jedete nahrávat do Českého rozhlasu do Olomouce...“

Prvním úkolem bylo vybrat písničky, které se budou nahrávat. Stihli jsme se ještě rychle sejít před porodem naší cimbalistky a společně s naším dlouholetým mentorem Michalem Mynářem a Zuzkou Blahunkovou jsme vybrali, co se bude nahrávat a co se má zlepšit.

Pak nás ponechali osudu a my jsme mezitím trénovali poctivě bez cimbálu. Společně jsme se zase sešli až začátkem září 2024.

Naše chůvičky také poctivě trénovaly - hlídání malého luňáčete, až bude mamka nahrávat za cimbálem.

No a tak se taky stalo a 5.10.2024 jsme jeli nahrávat do Českého rozhlasu Olomouc. Den jsme si nesmírně užili. Jsme obohaceni o spoustu nových poznatků, zkušeností a zážitků a jsme za to moc rádi. Posunulo nás to v naší další tvorbě a také na kousek vyšší úroveň.

Nahrávání, do kterého jsme se zapojili, se uskutečnilo v rámci projektu Folklorní prvovýroba. Projekt se snaží mapovat aktuální situaci v lidové hudbě jednotlivých regionů, tedy zrod nových muzik, nové tituly ostřílených muzikantů a zpěváků nebo se snaží zaznamenat hlasy dětských zpěváků. Zapojeny jsou do něho různé regionální stanice Českého rozhlasu (nejčastěji Brno, Ostrava a Plzeň), které jsou v úzkém kontaktu s folklorně živými regiony. Od roku 2021 se do tohoto projektu zapojil i Český rozhlas v Olomouci. Zároveň tento rozhlas vysílá již od roku 1997 vlastní pořad s názvem Cimbál a husle, Uvádí ho právě Zuzka Blahunková, která nás kontaktovala.

Benefiční Posezení u cimbálu

Nahrávání v ČR Olomouc

Společné vystoupení pro seniory v Sazovicích

Našich pět hanáckých písní, které jsme v rozhlasu nahráli, bude tedy vlastnictvím Českého rozhlasu a budou moci být vysílány na kterékoliv jejich stanici. Nejpravděpodobnější je, že nás ale uslyšíte právě v pořadu Cimbál a husle. Můžete si ho naladit každé úterý v 18:00 na Českém rozhlasu

Olomouc. Již minulý rok tam byly vysílány některé naše vánoční koledy – archiv pořadu najdete na internetových stránkách rozhlasu. Letos se taky můžete těšit na vánoční záznam z našeho Cdčka. A bylo nám řečeno, že snad po Vánocích by se v tomto pořadu měly vysílat i některé nahráv-

ky, které jsme pořídili právě teď v říjnu. Doufáme, že až nás v rádiu uslyšíte, potěšíme vás a vy nás poznáte na první dobrou a řeknete si: Ty znám, to jsou Luňáci ze Sazovic!

**Barbora Paštěková,
vedoucí cimbálové muziky**

Zprávičky ze včelařského kroužku

V předešlém období jsme jeden víkend vyrazili na 1. setkání včelařské mládeže do Nasavrku. Nasavrky leží nedaleko Pardubic a najdete zde nejstarší včelařskou školu v naší republice. Škola nabízí dálkové studium včelařství, pořádá přednášky a semináře zaměřené na tuto oblast, každoročně organizuje celostátní kolo soutěže včelařské mládeže „Zlatou včelu“ a pořádá letní tábory pro děti. V areálu školy se nachází botanická zahrada, letní posezení s ohništěm, včelařská prodejna, dílny, menší muzeum včelařských pomůcek a úlů, jídelna, učebny, moderně zařízené prostory pro stáčení medu a zpracování vosku a ubytovací zařízení. Nás nejvíce zaujala „trouba“ na sušení ovoce mrazem, neboli lyofilizací, kterou si učiliště nově pořídilo. Jak jsem se dočetla, tak o rozvoj lyofilizace se postarala americká NASA, která hledala způsob, jak upravit potraviny, kterými by se mohli žít astronauti v kosmické lodi. Je tedy jasné, že ani tady v Nasa (jak včelaři označují Nasavrky) nesmí tato speciální sušička ovoce chybět. Škoda, že náklady na pořízení takové sušičky jsou astronomicky vysoké, protože takto sušené ovoce jsme při poznávací soutěži mohli ochutnat a bylo opravdu výborné. Když jsme se v pátek ubytovali, mohli jsme si projít celý areál školy. Pro děti byly připravené soutěže a večer nás čekal táborák s písničkami, vyprávěním a opékáním špekáčků. Druhý den jsme měli možnost projít se Nasavrkami a došli jsme až do „Keltské vesnice“, kde nás provedli příbytky Keltů. U kováře jsme si vlastnoručně vyrobili suvenýry – mince a nakonec jsme se podívali na gladiátorské soupeření. Sluníčko ten den poctivě svítilo, a tak toho někteří využili a šli se zchladiť do místního rybníka. My jsme plavky neměli, a tak jsme se alespoň osvěžili studenou limonádou. Ještě jsme si udělali pár fotek a už jsme spěchali pro zavazadla na učiliště a zase zpět do kopce na náměstí, kde jsme nasedli do autobusu a hurá domů. Moc se nám v Nasavrkách líbilo, a když nás příště pozvou, určitě neřekneme ne.

Začátek školního roku jsme zahájili „Mladcovskou hoblovačkou“.

Na této akci, která je určena dětem, představujeme svůj kroužek již po páté. Návštěvníci se u nás mohou zastavit a prohlédnout si živé včely i dřevěné úly. Mohou si zkusit vy-

robit rámy do úlů, zadrátovat je a letos jsme poprvé vyráběli i dva hmyzí domečky pro včely samotářky a jiný hmyz.

Největší zájem byl jako vždy o živé včely. Dospělí i děti měli hodně otázek, které jim naši mladí včelaři rádi zodpověděli. Mezitím si občas odběhli se soutěžním lístečkem plnit vědomostní a zručnostní úkoly (zkusili si střelení z pušky, košíkovou, fotbal, lanovou dráhu, vázat uzly, chůzi po rampě...). Velkým lákadlem byly dva nafukovací hrady a kreslení na obličej. Zlatým hřebem dne bylo pro děti chytání bonbonků. Ty nám vyhodili z prolétajícího letadla, které několikrát zakroužilo nad hřištěm. Pro mne byl asi největší zážitek sledovat seskok parašutistů z letadla na travnatou plochu fotbalového hřiště. Smekám před jejich odvahou. Když jsem to všechno mohla sledovat na vlastní oči, tuhla mi krev v žilách. Seskakovali z takové výšky, že nejdříve byli na obloze vidět jen jako malinká tečka. Pokud jste ještě nikdy nezažili „Mladcovskou hoblovačku“, určitě stojí za to ji navštívit příští rok.

V říjnu jsme s kroužkem navštívili Základní školu T. G. Masaryka v Otrokovicích. Pozvali nás na jarmark, který letos pořádali úplně poprvé. Žáci a jejich učitelé si připravili různé výrobky, které nabízeli k prodeji. Podpořit je mohli i jejich rodiče a nabídku rozšířili i regionální výrobci potravin.

My jsme letos poprvé do naší nabídky přidali voskované ubrousky na potraviny. K prodeji jsme nabídli i krásně ozdobený med a stáčené voskové svíčky. Ty jsme také ozdobili obrázky kytiček, které naše děti vymalovaly. Jarmark trval skoro tři hodiny a účast rodičů, prarodičů i dětí byla velká. Prošli jsme si celou školu a samozřejmě, že jsme i my museli školáky podpořit a koupili jsme si různé sladkosti, které prodávali a očima vybízeli procházející, aby se zrovna u jejich stánku zastavili. My jsme si koupili na svačinku koláčky, které pekli žáci osmé třídy a k tomu jsme vyzkoušeli i jablečný mošt, který vyráběla paní učitelka s chlapci na nádvoří školy. Musím

říct, že tak dobrý mošt jsem už dlouho nepila. V říjnu jsme ještě ošetřili včelstvo, zazimovali náš domeček a vytavili jsme vosk, který potřebujeme na výrobky pro vánoční jarmark v Sazovicích. Ty jsme pak připravovali na schůzkách během listopadu. Naši včelaři se už moc těší, až vás přivítají u našeho stánku.

Za všechny děti ve včelařském kroužku vám přejeme krásné vánoční svátky strávené s těmi, které máte rádi, a příjemné zakončení roku 2024.

**Jitka Kučerová,
vedoucí včelařského kroužku**

Jarmark ve škole v Otrokovicích

Apis domek v Nasavrkách

Řemesla a živnosti v naší obci

místní kapely, bubeníci, ponocní a štědrovečerní troubení

MUZIKANTI, KAPELY

V období první republiky i po 2. sv. válce působila v Sazovicích řadu let **místní kapela**. Jejím zakladatelem a prvním kapelníkem byl **Jan Nečekal** (1898–1960) z č. 83. Učitelem muzikantů byl Bohumil Dovrtěl z Mysločovic. Hudba byla složena jak z místních muzikantů (Václav Žák č. 74 - křídlovka, Adolf Nečekal č. 41 - trubka, Rudolf Matula č. 106 – heligón, František Vybíralík č. 84 – klarinet, Václav Nečekal č. 83, syn kapelníka – trubka, harmonika a další), tak také přespolních (Rudolf Utínek z Machové – křídlovka, František Fryštacký z Machové – trubka, housle, František Večeřa z Mysločovic – klarinet, František Odložil z Lechotic – trubka, Josef Kašpárek z Chlumu – buben, Kučera z Horního Lapače – viola).

O něco později vznikla v obci ještě další kapela, kterou založil již zmíněný **Václav Žák**. Kapelu tvořili přespolní muzikanti. Její vedení převzal později Václav Žák mladší.

V dalších letech přebírá kapelnictví po svém otci Janu Nečekalovi syn Václav Nečekal (1924–1994), který až do roku 1989 působil také jako varhaník farního kostela v Mysločovicích.

Kapela p. Jana Nečekala

v roli ponocného vystřídal **F. Ivanovský z č. 61**, **F. Velísek z č. 3**, na ně navázal **J. Kubíček z č. 34**, **K. Bazika z č. 86** společně s **I. Šidlíkem z č. 144**. Tento starodávný zvyk se bez přerušování udržuje v obci až do dnešních dnů.

OBECNÍ BUBENÍCI

Tradiční bubnování a ohlašování zpráv obecním strážníkem doznělo v roce 1947. Od r. 1948 je nahradil nově zřízený místní rozhlas. Posledními bubeníky byli **Josef Kulenda č. 24**, **František Ivanovský č. 61** a **František Velísek č. 3**.

PONOCNÍ, TROUBENÍ

Tradice štědrovečerního troubení byla známá již v 18. století. V obci se v průběhu let

*Chval každý duch Hospodina
i Ježíše jeho syna.*

Odbila devátá hodina.

*Svatý milý Floriáne,
této dědiny patrone,
chraň nás od věčného ohně.*

*Opatrujte světlo, oheň,
ať není žádnému škoden,
Odpočiňte s Pánem Bohem.*

*Svatá Panenko Maria,
Matko naše milostivá,
Pros Ježíše, svého syna.
By nám ráčil odpustiti,
nás té noci ostříhati,
od neštěstí ochrániti.*

Kapela p. Václava Žáka

Ponocný p. Karel Bazika

MILOVANÉ VÁNOCE JSOU TU ZASE PO ROCE

Rozsvícení vánočního stromu

Advent u nás začal 29. listopadu. V tento páteční podvečer se letos poprvé u obecního úřadu rozzářil svým stříbrobílým světlem vánoční strom. Za uplynulý rok zase o kus povyrosl a daří se mu dobře. Stejně je letos osvěcen také štít budovy OÚ a nově dostaly stříbrné světelné ornamenty i sloupy na přilehlém prostranství. Jen staronový betlémský příbytek zářil do tmy teplým zlatavým světlem po obvodu stavbičky z dřevěných desek, na aurách Svaté rodiny i na hvězdě nad ní. Postavy rodiny dostaly novou realistickou podobu. Vítá nás líbezná tvář Panny Marie a mužný sv. Josef, kteří stojí nad dosud prázdnými jesličkami. Ježíšek do nich přibu-

de až v den svého narození. Protože jsme ve chlěvě, leží na podlaze sláma a nechybí ani dobytek – hlava volka a poněkud neobvykle i velblouda. Konečně proč ne? Vždyť Ježíšek se narodil v zemi, kde velbloud je běžné zvíře. Tuto novou podobu vtiskla betlémským postavám mladá sazovická malířka paní Markéta Němcová, které patří náš obdiv a dík. Doufáme, že to není její poslední práce pro naši obec a přejeme, ať se jí daří. Adventní setkání zahájily svým vystoupením děti z mateřinky před rozsvíceným betlémem a v obležení rodičů s mobily v rukou. Každý chtěl zachytit okamžik slávy svého potomka. V obležení dětí se pak ocitl pro změnu sv. Mikuláš i jeho

pomocníci- dva blondatí andílkové, kteří podělovali děti adventními kalendáři. Jen čert na setkání chyběl, ten prý přijde až 5. prosince při obchůzce dědinou. Počasí slavnosti zrovna moc nepřálo, bylo chladno, foukal studený vítr a během dne každou chvílí pršelo. Jen v době setkání měli přítomní štěstí, za krk jim nelilo. Přesto všem určitě přišly vhod várnice s horkým čajem a svařákem, které byly umístěny na prostranství před OÚ.

Teď už, jak to všichni známe, naberou dny do Vánoc šílené tempo. A tak vám přejeme, ať všechno stihnete: uklidit, napéct cukroví, nakoupit dárky, vyzdobit dům **a hlavně být na všechny kolem sebe milí a laskaví.**

Přišel i Mikuláš

Rozsvícení stromu

Nechyběli ani andílci

Nový betlém

Koutek pro děti

Čekání na Vánoce a Ježíška se dětem vždycky zdá nekonečně dlouhé. Aby si to čekání trochu ukrátili, připravili jsme v našich novinách něco i pro ně.

*Nejdříve si přečtěte ukázkou z knihy **Děti z Bullerbynu** od švédské spisovatelky Astrid Lindgrenové. Vypravuje holčička Lisa, která má dva starší bratry. Ti se jmenují Lasse a Bosse.*

Vánoce

Byl poslední den před Vánocemi. Maminka s Agdou, to je naše služebná, dělaly vánoční uzenky. Jakmile jsme se najedli, postavili jsme na zahradě velkou sněhovou lucernu. Na lípě seděla spousta vrabců a hejlů a sýkor a vypadali tak hladově, že jsem se běžela zptat tatínka, jestli jim smíme přinést vánoční snůpky ovsu. Přivázali jsme je na jabloně a za chvíli už tam ptáci seděli a pochutnávali si. Asi si mysleli, že už je Štědrý večer.

Na Štědrý den jsme k obědu snědli podle vánočního zvyku chleba namáčený v omáčce a potom už nezbyvalo nic než ČEKAT. Nakonec byl přece jen večer.

Na stole byly svíčky a ohromná spousta jídel, ale já jsem jedla skoro jen šunku. A pak samozřejmě kaši s mlékem. To abych v ní našla mandli. Ten, kdo najde v kaši mandli, bude mít určitě napřesrok svatbu. Potom jsme se usadili ve velkém pokoji. Stromek byl rozsvícen, tatínek nám chvíli předčítal. A když jsme zpívali „Když na Štědrý den svítá“, vytratil se Lasse ven a za chvíli přišel ustrojen za skřítky s velkým pytlíkem na zádech.

„Máte tady nějaké hodné děti?“ ptal se.

„Ano, dvě,“ řekl Bosse, „Ale máme taky uličníka, který se jmenuje Lasse. Ten je našťástí venku.“

„O něm jsem slyšel,“ řekl skřítek. „Je to nejlepší chlapec ze všech v téhle zemi. Však taky dostane víc dárků než jiní.“

Ale dostali jsme všichni stejně.

Potom jsme tančili okolo stromku, a to k nám přišli všichni ze sousedství.

Je to báječné, když jsou Vánoce.

Vánoční zvyky jsou v různých zemích různé. V článku jste se dočetli, jak se slaví Vánoce ve Švédsku. Našli byste aspoň tři rozdíly, kterými se liší od našich?

Vánoční kvíz pro děti

1. Svatý Mikuláš byl:

- laskavý stařík, který dětem rozdával chemicky neošetřené ovoce
- starý lakomec. Rozdávání dárek dětem je s ním spojeno omylem
- katolický biskup v Myře a Lykii proslulý štědrostí k potřebným

2. Vánoce jsou:

- dobrý důvod proč mít prázdniny
- vesnička v jihovýchodních Čechách
- svátky připomínající Ježíšovo narození

3. Advent, období před narozením Ježíše trvá:

- 26 dní, 4 hodiny, 12 minut
- čtyři týdny
- dva týdny

4. Adventní věnec zdobí:

- pampelišky, kopretiny a sedmikrásky
- čtyři svíčky na větvičkách z jehličnanů
- čokoládová šlehačka s oříškem

5. Tři králové jsou:

- vůdci povstání sedláků ve 13. století
- Kašpar, Melichar a Baltazar, mudrcové od východu
- rocková kapela s původním názvem Tři Karlové

6. Svátek Tří králů připadá na:

6. ledna
- Popeleční středu
- letnice

7. Hvězda betlémská je:

- kometa, která se správně jmenuje Halleyova
- neznámá hvězda, která dovedla tři krále z východu až do Betléma
- ta divná lampička, co poblikává za oknem u sousedů

8. Betlém je:

- zvláštní, velmi odolná druh bavlny pěstovaný v Asii
- slané pečivo oblíbené v severní Indii a na Žižkově
- vesnice ležící 8 km od Jeruzaléma, místo, kde se narodil Ježíš

9. Panna Marie byla:

- matka Ježíše Krista
- sestra Ježíše Krista
- sestřenice Ježíše Krista

10. Svatý Josef

- není historická postava, jedná se o osobu, která neexistovala
- manžel Marie, Kristovy matky, Ježíšův pěstoun
- byl jeden z prvních králů Persie, který říši dovedl k nevidanému rozmachu

11. Koleda je:

- píseň zpívaná ve vánočním čase
- lidový léčebný prostředek proti bolesti zubů
- jméno prvního astronauta, který přistál na Měsíci

12. Píseň Tichá noc je:

- heavy metalový song zvaný „Velkej vodvaz“
- koleda
- hip hopová písnička pro pokročilé

13. Kašpar je:

- oblíbené křestní jméno v Kašperku
- Jeden ze Tří králů
- firma vyrábějící rolničky

14. Mezi vánoční pečivo patří:

- bábovka
- zemlbába
- perníčky

15. O štedrovečerní večeři obvykle jíme:

- dušené štiří ocásky s langustovou omáčkou
- palačinky se šlehačkou
- smaženého kapra

16. Černý kuba je:

- Jakub, který proletěl komínem
- tradiční vánoční jídlo z hub a krup
- horská koza, která má černou srst

17. O Vánocích myslíme především na to:

- jak potěšit své blízké a lidi, kteří nás potřebují
- jak z Ježíška vymámit co nejvíc dáreků
- abychom v televizi viděli co nejvíc filmů

18. Vánoce máme rádi především proto, že

- milujeme dárky
- jsou prázdniny
- myslíme jeden na druhého a jsme spolu

Vánoce ve vzpomínkách pamětníků

Článek s tímto názvem vyšel v Sazovických novinách už před 13 lety. Tehdejší pamětníci v něm vzpomínali na to, jaké bývaly Vánoce v době jejich dětství před šedesáti, sedmdesáti lety. A protože to byly vzpomínky krásné, dojemné a na zcela jiné Vánoce, než jaké známe dnes, rozhodli jsme se, že je čtenářům ještě jednou přiblížíme. Tenkrát o nich vyprávěli pan Vladimír Mrázek s manželkou Marií, paní Jaroslava Nečekalová, paní Marie Vybíralová, paní Marie Kaňová a paní Anežka Velísková. Kromě paní Nečekalové už nás všichni tito pamětníci opustili, ale jejich vzpomínky s námi zůstávají.

Nejstarší z pamětníků prožívali své dětské Vánoce za první republiky, ti mladší v těžké době 2.světové války. Jak tedy jejich svátky vypadaly? Co měly společného a čím se lišily?

Tak především – dárky tehdy nosil dětem už svatý Mikuláš, který se v Sazovicích spouštěl z nebe po modré mašli. Pokud se svatý někde „zdržel“, přivolávali ho kluci praskáním biče.

Pod stromečkem dárky nebývaly. Mikulášská nadílka obsahovala nejčastěji ořechy, jablíčka, ale především velké perníky s nalepenými barevnými obrázky Mikuláše, čerta, panenek, husara na koni či šohaje v kroji. Pokud svatý přinesl i jiné dárky, bývaly to maličkosti – punčochy, ponožky, rukavice, to, co děti potřebovaly.

Štědrý den byl dnem pracovním jako kterýkoliv jiný. Hospodářství, dobytek, drůbež si žádaly své i o svátcích. Celý den lidé drželi přísný půst, maso nejedli ani při štědrovečerní večeři. Tu představovala především hřibová zasmažená polévka. Někde s „lukšama“, jinde s „kašů“ (jáhlami) nebo se „zemákama“. Druhým chodem bývala krupice, prý na památku toho, že ji jedl Ježíšek. Ta se přichutila tím, co bylo doma – máslem, medem, skořicí, dokonce i zavařenými trnkami. V rodině p.Velískové v Hvozdné jídávali místo krupice rýži se sušenými trnkami.

Štědrovečerní menu doplňovala vánočka pečená většinou ve formě, někde kynuté buchty, vdolky nebo koláče, zapíjely se čajem. Nechyběla miska s jablky a ořechy, ale cukroví se nepeklo, nanejvýš vanilkové rohlíčky nebo linecká kolečka. Ta se zavěšovala i na stromeček. Maminka p. Kaňové je dokonce navlhčila a obalila v krystalovém cukru, aby se pěkně třeptala.

Paní Nečekalová vzpomínala, jak ve válku dostali na Štědrý večer od tety dort. Byl upečený z 1! vajíčka, pláty slepené „kunerolem“ (margarínem), ozdobený tvrdými cukrátky, a dokonce svatojánským chlebem, vším, co teta doma měla. Nádhera a neskutečná dobrota... Ve válku totiž byly i sladkosti „na lístky“, tj. na přiděl a ten činil 20 dkg měsíčně pro jedno dítě. Cukrátky se muselo hodně šetřit, ale přesto děti nikdy nezapomněly dát i mamince a tatínkovi. Výzdoba stromečku, pro který se chodilo do lesa často až na

Štědrý den, bývala skromná. Kromě už zmíněných lineckých koleček se na něj zavěšovaly také „střechýle“ (salonky). Do jemných střapatých papírků a staniolu se balily větší kostky cukru, někde dokonce jen kousky dřívek. Do košíčků z průsvitného celofánu se zavazovaly sušené trnky nebo tvrdá cukrátky. Paní Vybíralové přinesl její tatínek jednou už i kolekci. Až z Ostravy, kde byl na práci. Jenže domů se vrátil teprve o štědrovečerní noci, a tak maminka věšela dobroty na stromek tajně, když už děti spaly.

Kromě střechýlů se stromeček zdobil také vatou napodobující sníh, někde stříbrnými řetězy, korálkovými ozdobami. Velké skleněné baňky byly velikou vzácností a objevily se až mnohem později. Paní Nečekalová opatruje své nejmilejší vánoční ozdoby dodnes. Jako dítě milovala, jak se na stromečku třeptaly a leskly v mihotavém světle svíček. Dokázala se na ně s bratrem dívat dlouhé chvíle, povídat si přitom a snít.

Nikde pod stromečkem nechyběl betlém. Někde měli papírový, jinde vyřezávaný, u Mrázků dokonce krásný sádrový. Barevné figurky byly vysoké téměř 20 cm a dětem je přivezl tatínek až z Uherského Hradiště. To byla veliká vzácnost a radost. Mrázkovi sice měli velké hospodářství, živobytí dostatek, ale hotových peněz nebývalo a všechno – oblečení, obutí, nářadí v domácnosti i v hospodářství se muselo opatrovat a šetřit.

O Vánocích bylo pro děti největším zážitkem strojení stromečku a stavění betlému. Nikdo z našich pamětníků si nevzpomíná, že by našel pod stromečkem nějakou hračku, brusle, lyže, sáňky... Jen tatínek p.Nečekalové snesl každý rok z půdy dvě kaučukové labutě, dřevěného slona a figurku čertíka, s nimiž si mohly děti u stromečku pohrát. Po Vánocích ale tyto vzácnosti putovaly zpátky „na hůru“. Malé Mařence Vybíralové udělal sáňky staříček. Bůhví, proč jim říkali „pěšáry“. A Anežka Velísková neměla sáňky nikdy. Čekávala se sestrami, až jim je někdo „pošče“ nebo je svezou. Dárky o Vánocích dostávaly jen děti v rodině p. Mrázkové. Její maminka za svobodna čtyři roky sloužila u zámožné rodiny v Olomouci a tam se přiučila vaření, zavařování i oslavování Vánoc „po městu“. Proto u nich pod stromečkem nikdy nechyběla knížka, za války pak to bývalo i oblečení, „z druhé ruky“. Jídla i všeho dalšího zboží byl tenkrát nedostatek, a tak lidé z města jezdili k sedlákům na vesnici a za proviant od nich – vajíčka, máslo, sádlo, mléko nebo maso měnili své oblečení. Trochu jinak prožívala Štědrý večer malá Mařenka Kaňová. Její tatínek byl obecním policajtem a bubeníkem a o Štědrém večeru chodil po dědině „trúbit“. Od chalupy k chalupě a Mařenka i se sestrou chodily s ním. Tatínek dostal od hospodářů nějakou korunku a děvčata do prádelního koše, který

nesla mezi sebou, skládala koláče a vdolky „syrňáky“ (s tvarohem) od sazovických hospodyní. Nejvíce se těšily k Mahouškům, ti totiž místo syrňáků dávali „hrušáky“, které byly obzvlášť dobré. Výslužky bylo tolik, že se s ní podělily i s příbuznými, ale vdolek od Mahoušků nedaly nikdy nikomu.

Po večeři a koledování u stromečku se chodily menší děti podívat na stromek k rodině nebo ke kamarádům, obdivovaly a porovnávaly, jak ho kde mají nastrojený. Omladina obcházela za zpěvu koled dědinu. V chalupách dostávali pohoštění, ale alkohol se nenaléval, dodržoval se půst. To teprve na Boží hod bývalo ve většině domácností k obědu maso. Obyčejně to domácí – drůbež ze dvora nebo uzené či klobásky ze zabíječky.

Ani za mládí našich pamětníků se vánoční zvyky už příliš nedodržovaly. Rozkrajovalo se jablíčko, někde házela svobodná děvčata střevícem nebo třásla bezem s říkankou, aby se jim ozval pes z té strany, kam se mají vdát. Paní Nečekalové se „psí proroctví“ splnilo. V šestnácti se svými dvěma kamarádkami bezem třásla, všem se psi z různých stran ozvali a všechny tři se v ty strany opravdu provdaly. Velkolepou podívanou zejména pro děti byly jesličky v kostele. Malé Mařence Kaňové se ze všech figur nejvíce líbil Ježíšek. Ležel v jesličkách v mysločovickém kostele, měl černé vlásy a bílou košilku, ručičky i nožičky nahé... Muselo mu být moc zima, a tak holčička začala přemlouvat maminku, ať vezmou Ježíška do vlnáku s sebou a doma že ho schovají pod duchnu, ať se chudáček zahřeje. Marně maminka vysvětlovala, že to nepůjde. Malá se svého dožadovovala čím dál hlasitěji a důrazněji, až jí maminka nakonec musela kterousi „pohodit“ a šly s muzikou domů.

Kostel a bohoslužby oslavující narození Spasitele byly nejdůležitější součástí vánočních svátků pro celou dědinu. Nebyl snad nikdo, kdo by do kostela nešel aspoň na půlnoční, jinde na jitřní. Horlivější už za sebou měli roráty, které se sloužily během adventu. Z Neubuzi, odkud pocházela p.Vybíralová, se chodilo na jitřní do Slušovic už na pět hodin ráno a bylo možné absolvovat tři mše za sebou. V devět hodin pak odcházely z kostela místo věřících zmrzlé rampouchy. A když už byla vdaná v Sazovicích a jeden rok byl mysločovický kostel o svátcích zavřený kvůli epidemii slintavky a kulhavky, nelenila jít na půlnoční pěšky až do Zlína a zase nazpátek.

Oč bývaly Vánoce v minulosti skromnější, o to je lidé prožívali ve větší pospolitosti a duchovnosti. Nezůstávali jen u konzumu, hmotných požitků a povrchního pozlátka, jak se nám tyto svátky snaží prezentovat dnešní doba. Stojí za zamyslení, kde i dnes je třeba hledat skutečné hodnoty.

Vánoční kvíz pro děti – řešení

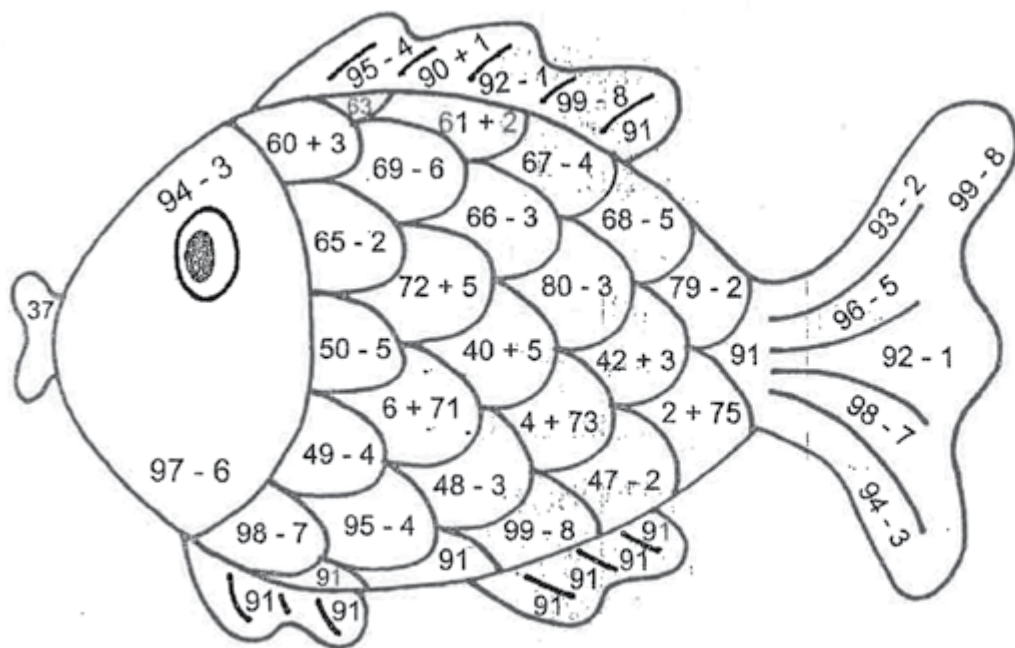
1c; 2c; 3b; 4b; 5b; 6a; 7b; 8c;

9a; 10b; 11a; 12b; 13b; 14c; 15c; 16b; 17a; 18c;

Vymalovánka pro děti

Než začnete vánočního kapříka vybarvovat, musíte vypočítat příklady v jednotlivých políčkách. Výsledek vždy odpovídá některému číslu, pod nímž je ukryta jedna barvička.

- 45 - žlutá
- 14 - oranžová
- 6 - růžová
- 24 - světle červená
- 37 - tmavě červená
- 86 - fialová
- 77 - světle modrá
- 9 - tmavě modrá
- 91 - světle zelená
- 63 - tmavě zelená
- 58 - hnědá
- 7 - černá

Hodování o vánočním čase

Na Štědrý den musel být dům čistý, uklizený, aby se v něm příští rok nedržel hmyz. Večer lidé otáleli s rozsvícením, protože v domě, kde rozsvítili první, mělo podle pověry během následujícího roku hořet. Před večerí se jedly oplatky pomazané medem a pak začaly hody. Jedlo se to, co lidem dala půda a zvířata. Na stole nesmělo chybět nic z hlavních plodin, které se urodily: obilí, brambory, zelenina, luštěniny, ovoce, česnek, cibule. Jedly se polévky (kyselice s houbami, čočková, hřibová s brambory, kašů (jáhly) nebo lukšemi), následovaly kaše (krupičná, pohanková), potom moučná jídla - šišky (knedlíky) vařené a spařené mlékem nebo vodou a sypané mákem a také různé druhy buchet a vdolků (syřňáky, hrušáky, trnčáky nebo makové). Kynuté těsto, z něhož se pekly, mělo blahonosný význam, protože při přípravě nabývalo na objemu. Při

večeri mělo být na stole aspoň devět chodů. Následující recepty přinášejí pokrmy, s nimiž se u štědrovečerního stolu už dnes většinou nepotkáme, ale vyzkoušet je můžete.

Štědračka

Do vody dáme hrst hrachu, fazolí, čočky, hřibů, pohanky a krup a povaříme. Přidáme trochu pokrájených sušených trnek, drobně nakrájenou zeleninu a zemáky. Když je vše měkké, přidáme zasmažku z másla a mouky, přisolíme a mírně opepříme.

Kyselica

½ zelnice a ½ vody krátce povaříme se solí, pepřem a bobkovým listem. Přidáme zátrepku z mléka a mouky, znovu povaříme a hotovou polévku nalijeme na uvařené zemáky.

Trnková máčka

Ve vodě rozvaříme 15 – 25 dkg vařených trnek (povidel) a přisladíme. Pak přilijeme zátrepku z mléka a hladké mouky a znovu krátce povaříme. Do hotové máčky přidáme kousek másla a pro dospělé můžeme přikápnout i trochu rumu. Trnčenicu podáváme s chlupatými knedlíky nebo noky.

Fazolový salát

½ kg fazolí (nejlépe velkých „švábů“) uvaříme do měkka. Vysypeme je na mísu, polijeme osmaženým špekem, přidáme drobně pokrájenou cibuli, pepř, sůl a nakonec ocet. Podáváme jako salát nebo samostatný pokrm s chlebem.

Oškvarková pomazánka

Umeleme 30 dkg škvarků, drobně nakrájíme tři velké cibule a usmažíme s 30 dkg sádla. Přidáme paličku utřeného česneku a okoreníme velkou špetkou majoránky, trochou mleté papriky a osolíme. Nešetříme ani saturejkou, pokud chceme, aby se muž choval jako satyr.

Oškvarkové pagáčky

Připravíme kvásek z 8 dkg kvasnic, trochy mléka a cukru. Vmícháme jej do 80 dkg hladké mouky, 20 dkg šrotu a 10 dkg sádla. Těsto pak zaděláme 1 žloutkem, 1 dcl rumu

a mlékem podle potřeby. Osolíme a přimícháme asi 20 dkg drobně nakrájených nebo mletých škvarků. Vypracujeme vláčné těsto a necháme chvíli vykynout. Pak tvoříme pagáčky (placičky), které ještě kynou na plechu, a upečeme. V současnosti se teplé i studené podávají jako pochoutka k vínu či pivu, dříve se jedly k obědu. (Rumem se ale šetřilo...)

Pohanková kaša s medem

1,5 litru mléka a půl litru pohanky trochu osolíme a uvaříme do měkka. Hotovou kaši rozdělíme na talíře, polejeme medem a rozpuštěným máslem.

Páni

50 dkg polohrubé mouky, 10 dkg tuku, 10 dkg cukru, 2 žloutky, 2 dkg kvasnic, špetka soli a mléko dle potřeby. Zaděláme tužší těsto, které necháme vykynout. Z kousků těsta pak vyválíme válečky a z nich stáčíme různé tvary figurek, tzv pány – Mikuláše, čerty, an-

děly nebo drobnější různě stáčené tvary, tzv. „mrváně“. Toto pečivo se peklo jako dárek dětem na mikulášskou nadílku.

Čaj z devatera kvítí

Směs sušených bylin – černý bez, řepík, třezalku, mátu peprnou, lipový květ, mateřídoušku, šípek, meduňku a dobromysl spaříme, necháme chvíli odstát a scedíme.

Vánoční likér

0,25 litru vody dáme vařit se 40 dkg krystalového cukru. Vymačkáme šťávu ze dvou pomerančů a dvou citronů, přimícháme k cukernému roztoku a krátce povaříme. Necháme vychladnout a pak přidáme 0,5 litru rumu.

Zhřívánica

Pila se na Valašsku. Jejím základem bylo svařené koření (Valaši tají jaké) a slivovice. Pomer složek zřejmě „dle libosti“.

Vzpomínky legionáře B. Tetoura

Pokračování zápisů italského legionáře Bohumila Tetoura (zajetí v Itálii)

Cyrril

V dobách mého zajetí na ostrově Asinara vznikla také moje přezdívka Cyrril. To když jsem kdysi psal domů, všiml si kdosi adresy „Cyrril Tetour, nadučitel v Sazovicích“ a poznal, že ti pobožní Moravané si potrpí na ty svoje slovanské věrozvěsty, a proto že se tam kdekdo jmenuje Cyrril nebo Metoděj. I když se prý já jmenuji Bohumil, bude prý lepší říkat mi Cyrril, to prý se hned pozná, že jsem Moravan. A hned nato vznikla nová čilá debata, kdy se oni vysmívali našim Hanákům, které nic nedovede vyrušit z kľidu, zato Slováci prý jsou zpupní a nechodí k muzice jinak než s krivákem v holínce. A Valaši jsou chudáci, kteří se živí kozím a ovčím mlékem, sýrem a žinčicí a toulají se po českých zemích prodávající všelijaké koření, cibuli a česnek. My jsme zase jim říkali, že nám nemají co vyčítat, protože jejich šumaři, kteří jsou na Moravě známi pod jménem „Češi“, se toulají a vyhrávají po celé střední Evropě a šumavané jsou známi jako cirkusáci a komedianti a že není v celém světě cirkusu, kde by Češi nebyli zaměstnáni. Bývaly ty debaty často divoké, ale nakonec jsme se přece jen všichni shodli, že je v našem zájmu, abychom pěstovali nejen českou, ale i slovanskou vzájemnost, k čemuž přispělo i to, že v prosinci bylo do našeho tábora přiděleno i několik zajatých důstojníků národnosti srbské, velice milých a srdečných.

Ženy

Tak jsme tedy žili, učili se a bavili a bylo nám dobře, jen jednoho jsme postrádali, to jest zábavu a společnost osob druhého pohlaví. Jen jednu jedinou ženu jsme vídávali několikrát do týdne. A to jsme se nahnuli všichni k silnici, abychom ji uviděli, tu postarší už učitelku neoplývající nijak tělesnými krásami, která projížděla naším táborem z jedné vesnice do druhé na káře o vysokých kolech, tažené dvěma oslíky.

Vánoce 1917 a Nový rok 1918

Tak nám čas příjemně plynul v nejlepší pohodě, přišly Vánoce, krásné Vánoce, jak jsem si to tehdy poznamenal, ale už si nedovedu upamatovat, jak jsme je strávili. Zato Nový rok jsme uvítali jedinečně. Na Silvestra jsme slavili v důstojnické jídelně společně s těmi srbskými důstojníky. Jedli jsme, pili, zpívali a bavili se bujně. Po půlnocním přípitku dal kdosi návrh, abychom se šli vykoupat do moře. A tož jako na povel, šaty dolů a už jsme běželi. A tak se stalo, že jsme sice trochu jektali zuby, neboť rozhodně nebyl už čas na koupání, ale přece jen jsme pozdravili Nový rok v moři. Pak jsme se rychle oblékli a zahřivali se vínem a čajem až do božího rána.

Propaganda

Tož, jak je vidět, na té Asinara se nám dobře dařilo a velice se nám tam líbilo. Nebylo tam

národnostních různic jako v jiných táborech, dobře jsme si vespolek rozuměli. Vyskytli se sice také důstojníci české národnosti, kteří snad, bojíce se eventuálních následků po uzavření míru nebo z jiných příčin, žádali o přeložení z našeho tábora českého do tábora smíšeného, byli však v mizivé menšině. Ale i zde se nakonec utvořily dva tábory, když začala propaganda. To bylo tak: Najednou se v našem táboře začaly objevovat české noviny, v českém duchu psané publikace vydávané v zahraničí. Byla to zejména v Paříži ve franštině vydávaná „Le nation tcheque“ a pak noviny „Československá samostatnost“ s přílohou „V boj!“, které vydávala čs. národní rada v Římě. Le nation tcheque informovaly cizinu o českém národě, jeho historii a jeho dnešním úsilí, směřujícím k získání před staletími ztracené samostatnosti. V obou časopisech, pařížském i římském, byly informace o událostech doma, o činnosti našich poslanců ve vídeňském parlamentě, o odboji všech vrstev českého lidu proti Vídni nejen v Praze, ale všude na českém venkově, pak zprávy o politickém ruchu v českých a slovenských koloniích v Rusku, Francii, Itálii i v Americe, o práci našich vůdčích emigrantů prof. Masaryka, Dr. Beneše a generála Štefánika, o činnosti Čs. národní rady v Paříži i v Římě, o českých a slovenských zajatcích, kteří se hlásili do čs. armády a doplňovali tak vítěznými boji prořídlé dobrovolnické jednotky, které se utvořily hned na začátku války v Rusku (Česká

družina) i ve Francii (Rota Nazdar) z krajanů tam usedlých. Zajatcům se vstup do čs. vojska doporučoval.

My jsme v cizině nikdy neužívali slov legiónáři a legie, tak nám začali říkat teprve po návratu ve vlasti. My jsme mluvili vždy jen o českém vojsku, o čs. armádě a byli jsme hrdi na to, že jsme opět po třech staletích poroby prvními svobodnými českými vojáky, následovníky a nástupci husitů, že jsme „beligeranty“, tj. národem válku vedoucím. Tak se stalo, že jsme se brzy dověděli o bitvě u Zborova, kde slavně zvítězili čs. dobrovolníci již začátkem července 1917 v boji proti rakousko – německé přesile. Tehdejší čs. jednotka – brigáda byla jmenována ve zprávě vrchního velitelství ruské armády. A tak zase začaly debaty, někdy prudké a vášnivé. Jedni odmítali možnost vzniku samostatného

českého státu po válce a byli zásadně proti vstupování do čs. vojska. Těch bylo ovšem málo. Naproti tomu stála skupina těch, kteří se pro vstup do čs. armády rozhodli na první ráz, psali dopisy Národní radě v Římě a netrpělivě čekali na příznivé vyřízení. Největší skupinu tvořili ti, kteří s čs. myšlenkou sympatizovali, byli by však rádi podrobněji informováni o čs. armádě v Itálii, která se tam právě formovala z původních pracovních jednotek a malých výzvědných oddílů, které tvořili čeští a slovenští dobrovolníci z řad rakouských zajatců. Ti byli přesvědčeni, že takové informace mohou dostat jen v některém českém táboře na italské pevnině. A větší část z nich se nechtěla exponovat tak dalece, aby o přeložení do takového tábora přímo požádala, kdežto menší skupina se již tehdy rozhodla a její členové o převoz

z našeho ostrova na pevninu požádali. Mezi těmito posledními jsem byl i já. Strávil jsem mnoho bezesných nocí úvahami, co dělat, přiznávám se k tomu. Zdálo se mi, že vstup do čs. armády je mou mravní povinností. Ne, nebál jsem se smrti na frontě, válečných útrap ani zajetí a následujícího oběšení jako velezrádce, který zradil císaře pána a porušil přísahu. Věděl jsem z dvouleté zkušenosti, že každá kulka netrefí a že každý se do zajetí nedostane, a když by přece jen hrozilo nebezpečí, že se tam dostane, potom zde byla možnost předejít zajetí a oběšení vlastnoručním zastřelením kulkou z revolveru. Ale myslil jsem na domov, na rodiče, že jsem jejich jediný syn, o kterém již věděli, že je v zajetí a byli přesvědčeni, že se jim po válce živ a zdrav vrátí domů.

Pořidte si domů zvonici

Teď už to bude možné, protože po třech letech od prvotního záměru byla konečně vydána vystřihovávka modelu sazovické zvonice, jehož výrobu inicioval pan Petr Hlavica. Autorem vystřihovávky v poměru M 1 : 87 je Tomáš Hřebík, historii objektu zpracovala Věra Nejezová.

Model je možné si zakoupit na obecním úřadě nebo v místním muzeu a stojí 50,-Kč. Pro dlouhé zimní večery a na vyzkoušení vaší trpělivosti je model zvonice ideální.

Jak pečovat o vánoční hvězdu

Řada z nás si v charitativní akci spolku Gučabab zakoupila jeden ze symbolů Vánoc – vánoční hvězdu. Jak se ale o ni starat, aby nám nezašla ještě před svátky, to mnozí nevíme. Vánoční hvězda (někdy se jí říká i růže), latinsky *Poisettie* pochází z teplých oblastí se stálým klimatem, proto špatně snáší změny teploty, zejména chladno. Pokud ji koupíte na venkovních trzích, hrozí, že bude „nachlazená“ už při prodeji, bude doma chřadnout a postupně ztrácet listy. Je lepší zakoupit ji v květinářství a při přenášení zabalit do několika vrstev papíru.

Kromě chladu nesnáší rostlina také průvan. Vyžaduje světlé stanoviště, nejlépe přímo na okně. Pozor ale při větrání, kdy ji bude nutno přemístit jinam, třeba i do jiné místnosti. Optimální teplota při kvetení by měla být kolem 22°C, zálivka střední, rostlina špatně snáší přemokření, ale i vysychání. Občas je dobré rosit ji pomocí rozprašovače. Na výživu není vánoční hvězda příliš náročná, do Vánoc ji hnojit nemusíte. Pokud ji chcete uchovat do příštího roku, pak ji po svátcích každých 14 dní přihnojíte univerzálním hnojivem.

Poisettie je vytrvalá rostlina a můžete ji uchovat i přes léto. V březnu ji seřízněte na výšku

10 cm a vytékající bílé mléko zastavte krátkým přiložením plamene nebo smočením v horké vodě. Rostlinu umístěte na chladnější místo (asi 16 °C) a mírně omezte zálivku. Zato jí dopřejte co nejvíc světla. V polovině května (po Zmrzlých) můžete hvězdu umístit ven a pěstovat ji zde až do podzimu. Aby znovu

vykvetla a zbarvila listy do červena, potřebuje nejméně 12 hodin tmy denně, ideálních je ale pouhých 8 – 9 hod. denního světla. Nejlepším řešením je zakrýt celou rostlinu velkou krabicí nebo kornoutem aspoň ze dvou vrstev balicího papíru nebo novin. Takto zatemňovat bychom měli postupně už od září.

Požehnané vánoční
svátky plné pohody,
zdraví, lásky
a úspěšný nový rok
2025

Vám přeje

STAROSTKA OBCE
ING. MICHAELA VAJDIKOVÁ

A ZASTUPITELSTVO OBCE
SAZOVICE

Požehnané Vánoce
- svátky narození Krista
a jeho pokoj a mír ať
vás provázejí po celý
nový rok 2025.

Spolek sv. Václava Sazovicích

Spolek sv. Václava Vás srdečně zve na tradiční

Zvonkohraní.

úterý 31. prosince 2024

ve 14 hodin

před kostelem sv. Václava v Sazovicích

Za doprovodu našeho varhaníka, Antonína Žúrka,
si zazpíváme nejkrásnější vánoční koledy.

OBEC SAZOVICE VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

Novoroční přípitek

1.1.2025 v 17:00 hodin
před obecním úřadem

SILVESTR 2024

SDH Sazovice si vás dovoluje pozvat na přátelské posezení, které se bude konat 31.12.2024 od 20 h. ve společenském sále v Sazovicích.

Vstupné dobrovolné.

Pohoštění a nápoje si prosím přineste vlastní.

Točené pivo a půlnoční připitek budou zajištěny.

Připravované akce v roce 2025

01.01.2025	Novoroční připitek	
04.01.2025	Tříkrálová sbírka	
05.01.2025	„Půjdem spolu do Betléma“ – kostel Mysločovice	
11.01.2025	Hasičský ples – SDH Sazovice	
12.01.2025	Varhanní koncert v kostele v Sazovicích – Ludvík Šuranský	
19.01.2025	Karneval pro děti	
25.01.2025	Myslivecký ples - MS Háj	
01.02.2025	Farní ples	
08.02.2025	Košť slivovice	
15.02.2025	Sokolský ples – TJ Sokol Tečovice	
22.02.2025	Myslivecký ples - MS Hostišová-Lhotka	
01.03.2025	Divadelní představení Záškok – přesun ze 14.09.2024	
01.03.2025	Vodění medvěda - Masopust	
08.03.2025	Ples ZŠ a MŠ Sazovice	
15.03.2025	Hasičský ples – SDH Lhotka	
21.-22.03.2025	Bazárek	
06.04.2025	Vítání jara – DFS Konopka	
17.-19.04.2025	Velikonoční klapotání	
26.04.2025	Zájezd na Hasičskou pouť na Svatý Hostýn	
30.04.2025	Slet čarodějnic	

Svoz odpadu v roce 2025

	Termíny svozu SKO Sazovice								
	rok 2025								
Svoz 1x za 14 dnů po celý rok	8.1.	22.1.	5.2.	19.2.	5.3.	19.3.	2.4.	16.4.	30.4.
	14.5.	28.5.	11.6.	25.6.	9.7.	23.7.	6.8.	20.8.	3.9.
	17.9.	1.10.	15.10.	29.10.	12.11.	26.11.	10.12.	24.12.	

Informace pro občany

OBECNÍ ÚŘAD – ÚŘEDNÍ HODINY

PONDĚLÍ 7.30–11.00, 14.00–17.30
STŘEDA 7.30–11.00, 14.00–17.30

Tel.: 577 121 500, 725 121 141

POTRAVINY SAZOVJANKA

PONDĚLÍ 7.00–16.00
ÚTERÝ 7.00–16.00
STŘEDA 7.00–16.00
ČTVRTEK 7.00–16.00
PÁTEK 7.00–16.00
SOBOTA 7.00–10.00

Tel.: 739 341 167

KADEŘNICTVÍ JANA MORAVCOVÁ

STŘEDA 8.30–12.00
ČTVRTEK 8.30–12.00
PÁTEK 8.30–12.00

(podle objednávek 16.00–19.00 hodin)

**Objednávat se můžete na tel. čísle
605 436 848 nebo přímo v kadeřnictví.**

OBECNÍ KNIHOVNA SAZOVICE

Otevřeno **KAŽDÝ ČTVRTEK**
odpoledne od 14.00 do 19.30 hod.

E-mail: knihovna.sazovice@email.cz

Tel.: 732 531 400

POHOSTINSTVÍ

PONDĚLÍ–ČTVRTEK 16.00–22.00
PÁTEK 16.00–23.00
SOBOTA 14.00–23.00
NEDĚLE 10.00–22.00

PROVOZNÍ DOBA SBĚRNÉHO DVORA

V letním období (1. 3.–30. 11.)

ÚTERÝ 16:00–19:00
ČTVRTEK 10:00–12:00 16:00–19:00
SOBOTA 09:00–15:00
polední přestávka 12:00–12:30

V zimním období (1. 12.–28. 2.)

ÚTERÝ 16:00–18:00
ČTVRTEK 10:00–12:00 16:00–18:00
SOBOTA 09:00–15:00
polední přestávka 12:00–12:30

Pohyb obyvatelstva za období říjen–listopad 2024 v obci Sazovice

Stav obyvatel k 30. 9. 2024: 848

Stav obyvatel k 22.11.2024: 845

Narození: 0

Přihlášeno k trvalému pobytu: 0

Úmrtí: 1

Odhlášeno z trvalého pobytu: 2

Sazovické noviny. Periodický tisk územního samosprávného celku. Čtvrtletník obce Sazovice. **Vydavatel:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, IČO : 00568716. **Registrace:** 19. března 2004 – MK ČR E 15163. Vychází čtvrtletně v nákladu **340 ks**. Distribuce do všech domácností v obci a na určená místa – povinné výtisky. **Zdarma-neprodejné. Redakce:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, tel. 577 121 500, starosta@sazovice.cz. **Redakční rada:** Ing. Michaela Vajdíková, Mgr. Věra Nejezová, Mgr. Věra Velísková, Ilona Doleželová, Marie Rapantová, Tomáš Omyla, Marie Ordánová, Jiřka Kučerová. **Korektury:** Mgr. Věra Nejezová. **Zlom, sazba a tisk:** Computer Media s.r.o.; www.obecni-noviny.cz. Distribuce: Obec Sazovice, prostřednictvím zaměstnance obce.